

ΑΔΙΣΤΑΚΤΕΣ ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΕΣ

Σκηνοθεσία : Κωνσταντίνος Πουλής

Κείμενα: Κατερίνα Βασιλειάδου, Μυρτώ Ελευθερίου, Γιάννης Κεντρωτάς, Ντόρα Μουσχουντή, Μαρία Περρή

Παίζουν: Αλίκη Ανδρειωμένου-Παναγιωτοπούλου, Αλεξάνδρα Βλάχου, Δημήτρης Βουτσής, Αφροδίτη Γεωργίου, Σοφία Διαμαντέα, Χρίστος Καρλαύτης, Κώστας Κοντολέων, Ντόρα Μουσχουντή, Ναταλία Ντάσιου, Γιώργος Χριστιανός

Βοηθός σκηνοθέτη: Ντίνα Μαυρίδου

Μουσική επιμέλεια: Φίλιππος Λούβαρης

Μουσική διδασκαλία: Κώστας Χαριτάτος

Επιμέλεια κειμένων προγράμματος: Κατερίνα Βασιλειάδου, Μυρτώ Ελευθερίου

Σχεδιασμός εντύπων/φωτογραφίες: Γιάννης Κεντρωτάς

Παραγωγή: ΑΣΤΟΥΡΘΟΙ 2013

Οι βραδιές στην όπερα, τα γκουρμέ γεύματα, οι λαμπεροί γάμοι και οι πολυτελείς κρουαζιέρες επανέρχονται στην καθημερινότητα του Έλληνα. Οι «Αστούρθοι» σπεύδουν να καλοδεχτούν την ανάπτυξη, που έχει ήδη αρχίσει να αφήνει τα σημάδια της στη χώρα μας, με μια παράσταση απαλλαγμένη από τη φτώχεια και τη μιζέρια.

Τα μονόπρακτα που θα παρακολουθήσετε γράφτηκαν στο σεμινάριο Συγγραφής Θεατρικού Έργου στη «γλωσσολογία», υπό την καθοδήγηση του σκηνοθέτη. Ευχαριστούμε τον Ανδρέα Σιμόπουλο και τον Κώστα Εφήμερο για την αφίσα στη «Στρατευμένη τέχνη» και το «Θέατρο κάτω από τη γέφυρα» του Νίκου Δαφνή για τη γενναιόδωρη παραχώρηση σκηνικών και κουστουμιών.

LA TRAVIATA **σε στίχους του Γιάννη Κεντρωτά**

Άντρας: Χρίστος Καρλαύτης,

Γυναίκα: Ναταλία Ντάσιου

Χορωδία: Αλίκη Ανδρειωμένου-Παναγιωτοπούλου, Αλεξάνδρα Βλάχου,
Σοφία Διαμαντέα

Γυναίκα

Τι χαρά! Μενεγάκη, Λαμπίρη, Αυτιάς!

Θα περάσω μια φίνα εβδομάδα.

Τα παιδιά τα φυλάω τα πρωινά

και το σπίτι κρατάω καθαρό.

Βάζω τη σκούπα την ηλεκτρική, τη σκόνη μαζεύω απ' τα ράφια.

Τους πάγκους παίρνω λίγο με βετέξ, μύρισε πράσινο σαπούνι.

Για φαΐ μαγειρεύω λαπά τραχανά

με νερό και φθηνά υλικά.

Χορωδία

Μαγειρεύει λαπά τραχανά

με νερό και φθηνά υλικά.

(Άντρας –μπαίνει στο σπίτι)

Το μετρό, ο ΗΣΑΠ, τα ΤΑΞΙ απεργούν.

Έκανα δυο ώρες από Γαλάτσι.

Δεν μπορώ, πάω να πάω να τρελαθώ.

Σκέφτομαι να παραιτηθώ.

Γυναίκα

Μα, τι λες! Θα μας κλείσουνε φυλακή, αν χάσεις και εσύ τη δουλειά σου.

Το δάνειο πρέπει να εξοφληθεί, δεν έχουμε άλλη επιλογή.

Άντρας

Τα παιδιά! Τι ντροπή, μας ακούν τα παιδιά,

το τραπέζι να στρώσεις να φάμε.

Χορωδία

Για φαΐ μαγειρεύει λαπά τραχανά

με νερό και φθηνά υλικά.

Αν πεινάς, θα σου βράσει και δύο αυγά,

τα κοινά, όχι τα βιολογικά.

Άντρας

Πρέπει, επιτέλους, να βρεις μια δουλειά.

Γυναίκα

Θα πάρω χρυσή ευκαιρία.

Άντρας

Η Κάτια του Νίκου κουρεύει μαλλί.

Γυναίκα

Εγώ έχω τελειώσει ΤΕΙ.

Χορωδία

Στο PC έχει μάθει να βγάζει ψωμί,
να περνάει εγγραφές στα αρχεία.
Τα ΤΕΙ! Η μαμά έχει βγάλει ΤΕΙ,
Τμήμα Διοίκησης και Οικονομίας
Τμήμα Διοίκησης και Οικονομίας
Τμήμα Διοίκησης και Οικονομίας
Τμήμα Διοίκησης και Οικονομίας.

ΣΚΟΥΠΙΔΟΦΑΓΟΣ

της Κατερίνας Βασιλειάδου

Κυρία: Αφροδίτη Γεωργίου
Ρακοσυλλέκτης: Χρίστος Καρλαύτης
Φίλη: Ντόρα Μουσχουντή

Μια κυρία πετάει κατά λάθος το πορτοφόλι της στα σκουπίδια. Εκείνη την ώρα φτάνει στον κάδο ένας ρακοσυλλέκτης που μαζεύει παλιοσίδερα.

Κυρία: Αχ, θα χάσουμε το ραντεβού στο κομμωτήριο. Δεν το πιστεύω αυτό που γίνεται σήμερα! Εγώ να κατεβάσω τα σκουπίδια; Τι την πληρώνω τη Φιλιπινέζα;

Φίλη: Ε καλά, χρυσή μου, μην κάνεις έτσι, το δικαιούται ένα ρεπό τη βδομάδα.

Κυρία: Να το πάρει το ρεπό, αλλά να πάρει και τα σκουπίδια μαζί. Είναι αυτό το χέρι για να πετάει σκουπίδια;

Φίλη: Ε, όχι βέβαια!

Ρακοσυλλέκτης (*Τις κοιτάει από πάνω ως κάτω.*)

Κυρία: Αχ, κάνε πιο 'κει, μη μας ακουμπήσει. Ορίστε μας τώρα! Έχω να πετάξω τα σκουπίδια, έχω και το βρομιάρη έξω απ' το σπίτι μου.

Φίλη: Απορώ γιατί δεν τους μαζεύει η αστυνομία. Το θέαμα είναι εντελώς αντιαισθητικό.

Κυρία: Ααααααα! Πέταξα το πορτοφόλι μαζί με τα σκουπίδια! Τι θα κάνω τώρα;

Φίλη: Πας καλά, αγάπη μου, πρώτη φορά πετάς σκουπίδια;

Κυρία: Όχι, έχω ξαναπετάξει μια φορά, αλλά ήταν πολύ παλιά. Πώς θα το βγάλουμε τώρα;

Φίλη: Μη χρησιμοποιείς πληθυντικό. Εγώ τον κάδο δεν τον πλησιάζω.

Κυρία: Μόνο στην ιδέα ότι μπορεί να το βρουν οι σκουπιδιάρηδες, με πιάνει ημικρανία.

Φίλη: Έλα, χρυσή μου, μην ταράζεσαι, δεν θα πιάσει η βαφή.

Κυρία: Πραγματικά, αυτό σκέφτομαι και δεν έχω ουρλιάξει ακόμα.

Φίλη: Το βρήκα! Βάλε το βρομιάρη να το βγάλει. Βρομιάρης είναι, δεν θα 'χει πρόβλημα.

Κυρία: Α! Πολύ καλή ιδέα!

Φίλη: Πρόσεχε μη σ' ακουμπήσει.

Κυρία: Να σου πω, βρομιαρούλη, έριξα το πορτοφόλι μου στον κάδο.

Ρακοσυλλέκτης: Τι;

Κυρία: Έριξα το πορτοφόλι μου στον κάδο, λέω.

Ρακοσυλλέκτης: Ε, μπράβο.

Κυρία: Άντε, μπες! Τι κάθεται;

Ρακοσυλλέκτης: Να μπω στον κάδο;

Κυρία: Αχ, δεν καταλαβαίνει κιόλας! Ναι, να μπεις στον κάδο και να το βγάλεις.

Ρακοσυλλέκτης: Α, εγώ δεν μπαίνω μέσα ποτέ.

Κυρία: Και τι κάνεις δηλαδή;

Ρακοσυλλέκτης: Μαζεύω απ' έξω και περιμένω.

Κυρία: Τι περιμένεις;

Ρακοσυλλέκτης: Μια κυρία σαν κι εσένα.

Κυρία: Μη με πιάνεις στο στόμα σου απόβρασμα. Πώς τολμάς να με φλερτάρεις;

Ρακοσυλλέκτης: (*Την πλησιάζει*) Θα 'θελες, ε;

Κυρία: Κάνε πιο 'κει.

Φίλη: Μην πλησιάζεις, τομάρι.

Κυρία: Έχε χάρη που σ' έχω ανάγκη.

Ρακοσυλλέκτης: Τι ανάγκη έχει η κυρία; Εγώ είμαι εδώ!

Κυρία: Έχω ανάγκη να μην κάνεις τον δύσκολο και να μπει. Λοιπόν, είναι κόκκινο, δερμάτινο, με μια μικρή χρυσή αγκράφα μπροστά και κεντημένες, στο χέρι παρακαλώ, ραφές.

Φίλη: Είναι μοναδικό κομμάτι!

Κυρία: Είναι Louis Vuitton, ξέρεις γαλλικά;

Φίλη: Σιγά μην ξέρει.

Ρακοσυλλέκτης: Θα τ' ακούσεις και τα "γαλλικά" σου.

Κυρία: Μου το είχε πάρει ο άντρας μου.

Ρακοσυλλέκτης: Το θέμα είναι ποιος θα το πάρει τώρα.

Κυρία: Σκάσε και ψάχνε.

Φίλη: Καλέ, τώρα που είπες άντρας, τι έγινε τελικά χτες;

Κυρία: Πού να σ' τα λέω! Ήμουν στο γυμναστήριο και, καθώς πήγαινα προς τη σάουνα, πετυχαίνω στο διάδρομο το μανάρι.

Φίλη: Το γνωστό;

Κυρία: Το γνωστό μανάρι.

Ρακοσυλλέκτης: Έγινε τίποτα τουλάχιστον;

Κυρία: *(Γυρίζει προς το γύφτο)* Όχι, δυστυχώς. Αχ! Εσύ τώρα τι ανακατεύεσαι; Μη με μπερδεύεις! Ψάχνε!

Ρακοσυλλέκτης: Συγνώμη, αλλά δεν το βλέπω και βαρέθηκα.

Κυρία: Δεν το βλέπεις; Ξέρεις τι μου κάνεις τώρα; Μέσα έχω τα πάντα, ταυτότητα, πιστωτικές, επιταγές, την κάρτα μέλους του spa, του γυμναστηρίου! Τι θα πω στον άντρα μου; Θα με διώξει απ' το σπίτι, το καταλαβαίνεις; Δίπλα-δίπλα μας βλέπω να κοιμόμαστε στο παγκάκι!

Ρακοσυλλέκτης: Σιγά μη δεν θέλεις.

Κυρία: Γελοίο υποκείμενο!

Φίλη: Πώς τολμάς να μιλάς έτσι, ανόητε;

Ρακοσυλλέκτης: Ό,τι θέλω θα κάνω.

Κυρία: Θα πάρω την πυροσβεστική.

Φίλη: Επιτέλ... την πυροσβεστική;

Κυρία: Ε, ναι, να έρθει να το βγάλει, να τελειώνουμε.

Ρακοσυλλέκτης: *(Το βγάζει από την τσέπη του)* Τι έχουμε εδώ!

Κυρία: Το πορτοφόλι μου!

Ρακοσυλλέκτης: Χαχαχαχα!

Κυρία: Δώσ' το μου.

Ρακοσυλλέκτης: Τσου!

Κυρία: Τσουνκισνος! Είπα δώσ' το!

Ρακοσυλλέκτης: Τι θα δώσεις;

Κυρία: Τίποτα. Τελείωνε!

Ρακοσυλλέκτης: Τίποτα; Έφυγε!

Κυρία: Ααααααα! Το πέταξε!

Ρακοσυλλέκτης: Χαχαχαχα! Πλάκα έχεις.

Κυρία: Θα φωνάξω την αστυνομία.

Ρακοσυλλέκτης: Σιγά μην έρθει.

Κυρία: Αν τους πω ότι πρόκειται για ένα βρομιάρη, θα δεις πόσο γρήγορα θα έρθει.

Ρακοσυλλέκτης: Α, ναι; Και ποιος θα το βγάλει μετά; Οι αστυνομικοί; Χαχαχαχα! Φώναξ' τους και το πορτοφόλι θα μείνει μέσα.

Φίλη: Μην τον αφήνεις να σ' εκβιάζει, χρυσή μου.

Κυρία: Το θράσος σου δεν έχει όρια, το ξέρεις;

Ρακοσυλλέκτης: Το ξέρω.

Κυρία: Λοιπόν, ας ηρεμήσουμε, γιατί μου έρχεται ημικρανία.

Ρακοσυλλέκτης: Ήρεμος είμαι.

Φίλη: Βούλωσέ το επιτέλους, κοπρίτη!

Ρακοσυλλέκτης: Ό,τι πουν οι κυρίες.

Κυρία: Σου δίνω πενήντα ευρώ μετρητά και ένα γεύμα στο σουσι μπαρ απέναντι. Ε;

Φίλη: Μπράβο, καλή μου, ωραία διαπραγμάτευση.

Ρακοσυλλέκτης: Μωρή τσιγκούνα, τόσα ευρώ έχει το πορτοφόλι.

Κυρία: Δεν αντέχω άλλο.

Ρακοσυλλέκτης: Δώσε κι άλλα, δώσε κι άλλα.

Φίλη: Άσε, γλυκιά μου, θ' αναλάβω εγώ. Λοιπόν, δώσε μας το πορτοφόλι τώρα.

Ρακοσυλλέκτης: Να!

Φίλη: Α!

Κυρία: *(Κλαψουρίζοντας στην αγκαλιά της φίλης)* Νιώθω ότι κυλιέμαι στο βούρκο!

Φίλη: Το ξέρω, καλή μου, το ξέρω. Έλα, σώπα, θα βρούμε τη λύση.

Κυρία: Μα να με πει τσιγκούνα η μπίχλα;

Φίλη: Σιχαμένο κατακάθι! Είδες τι έκανες; Κλαίει.

Ρακοσυλλέκτης: Αχ, πολύ στενοχωριέμαι.

Κυρία: Θα μπω!

Φίλη: Πού, χρυσή μου;

Κυρία: Στον κάδο. Βρέθηκα στο έσχατο σημείο της ανθρώπινης ταπεινώσης. Αρκετά κουρελιάστηκε η αξιοπρέπειά μου.

Φίλη: Και πρέπει τώρα να κουρελιατεί και το Σανέλ;

Κυρία: Θα μπω. Δεν τον έχω ανάγκη.

Ρακοσυλλέκτης: Χαχαχαχα! Όχι, όχι, μη! Θα κουρελιαστεί το Σανέλ.

Φίλη: Μην μπαίνεις!

Κυρία: Θα μπω.

Φίλη: Είσαι τρελή;

Κυρία: Δεν αντέχω άλλο.

Φίλη: Κι εγώ τι θ' απογίνω;

Κυρία: Δεν με νοιάζει. Μπαίνω! (*Μπαίνει*)

Ρακοσυλλέκτης: Χαχαχαχαχα! Να σου πω, είναι κόκκινο, δερμάτινο, με κάτι χρυσά και μιλάει γαλλικά. Χαχαχαχαχαχαχα!

Κυρία: Αχ, βοήθεια, πού είναι; Τι πιάνω; Αααααααα!

Ρακοσυλλέκτης: Θα μου ξεκολλήσεις το πετσάκι!

Φίλη: Αααααααααα! Τι ήταν;

Κυρία: (*Κλαψουρίζει*) Δεν ξέρωωω!

Ρακοσυλλέκτης: Χαχαχαχαχα!

Κυρία: Μόλις βγω, θα τον σκοτώσω.

Φίλη: Μην πέφτεις στο επίπεδό του.

Ρακοσυλλέκτης: Ναι, καλύτερα πέσε στον κάδο. Χαχαχαχαχα!

Κυρία: Ε, να λοιπόν! Βρομιάρη, χτικιάρη, κασιδιάρη, μπιχλιάρη, τρισάθλιε!

Φίλη: Μην ξεχνάς το στόχο, καλή μου, το πορτοφόλι.

Κυρία: Πού το 'βαλες βρε αλήτη;

Ρακοσυλλέκτης: Μέσα είναι κυρία. Πού είναι μια τρύπια σακούλα, που βγαίνουν κάτι φαγητά απ' έξω;

Κυρία: Ναι;

Ρακοσυλλέκτης: Εκεί δίπλα είναι.

Κυρία: Δεν το βλέπω.

Ρακοσυλλέκτης: Κάτσε να σε βοηθήσω. (*Της πατάει το κεφάλι*) Να, δεν το βλέπεις; Ε, βέβαια δεν το βλέπεις, πιο κάτω είναι.

Κυρία: Βοήθειααα! Ααααα!

Φίλη: Φύγε κτήνος, άσ' την ήσυχη! Βοήθεια!

Ρακοσυλλέκτης: Όχι, θα το βρει! Ψάχνε, ψάχνε!

Κυρία: Μη μ' ακουμπάς!

Φίλη: Αχ, την ακουμπάει!

Κυρία: Άσε με να βγω!

Ρακοσυλλέκτης: Μπες μέσα! Μέσα είπα και βρες το!

Κυρία: Δεν το θέλω πια!

Ρακοσυλλέκτης: Το θέλεις!

Κυρία: Όχι έτσι!

Ρακοσυλλέκτης: Δεν σε ρώτησα! Μέσα!

(*Ο ρακοσυλλέκτης βγάζει το πορτοφόλι από την τσέπη του, παίρνει τα λεφτά, της πετάει το πορτοφόλι, μαζεύει ατάραχος τα παλιοσίδηρα που θέλει και φεύγει.*)

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΟΥ!

ης Ντόρας Μουσχουντή

Πάνος: Δημήτρης Βουτσής

Μαμά: Αφροδίτη Γεωργίου

Χρύσα: Σοφία Διαμαντέα

Ο Πάνος είναι αρχικά μόνος του, κουστουμαρισμένος και σιγοτραγουδά το βαλς του γάμου. Η Χρύσα μπαίνει στη σκηνή, τον βλέπει και σταυροκοπιέται.

Χρύσα: Πάνο μου;

Πάνος: Αγάπη μου! Ήρθες, επιτέλους!

Χρύσα: Τι φοράς;

Πάνος: Θα σου πω. Έβλεπα προχθές μια εκπομπή στην τηλεόραση για το πώς να σχεδιάσετε το γάμο των ονείρων σας και...

Χρύσα: Αχ, και στο 'χω πει τόσες φορές. Μη βλέπεις τηλεόραση.

Επηρεάζεσαι και ιδού τα αποτελέσματα.

Πάνος: Μα, πρέπει να οργανωθούμε για το γάμο μας, Χρύσα μου.

Χρύσα: Ωχ, τον έπασε πάλι. Βρε Πάνο μου, συγκεντρώσου. Για ποιο γάμο μου μιλάς; Εδώ δεν έχουμε κλείσει καν ημερομηνία.

Πάνος: Νομίζεις! Να, πήγα σήμερα στη Μητρόπολη και τα κανόνισα όλα.

Χρύσα: Μισό λεπτό. Ποια Μητρόπολη; Στο δημαρχείο της Ν. Σμύρνης δεν θα πηγαίναμε;

Πάνος: Τι βλακείες είναι αυτές που λες, αγάπη μου! Για γάμο πάμε ή για γνήσιο της υπογραφής; Κι ύστερα, τι θα πει η μαμά;

Χρύσα: Χέστηκα τι θα πει η μαμά!

Πάνος: Ααα, Χρύσα, μη μιλάς έτσι για τη μαμά! Άντε, γιατί... θ' αγριέψω. Μηηην κάτσεις!

Χρύσα: Πας καλά, παιδάκι μου; Με τρόμαξες.

Πάνος: Ευτυχώς είναι εντάξει... (Ελέγχει τις μπομπονιέρες)

Χρύσα: Πότε πρόλαβες να πάρεις και μπομπονιέρες;

Πάνος: Εμ, τι τώρα, παιδιά είμαστε; Άσε, τα έχουμε οργανώσει όλα τέλεια!

Χρύσα: Είσαστε πολλοί, δηλαδή;

Πάνος: Ναι. Εγώ κι η μαμά!

Χρύσα: Τώρα ησύχασα. Αχ, ήθελες δεν ήθελες όπως σε βόλευε τα κανόνισες. Πανούλη!

Πάνος: Χρύσα, σταματά να με λες Πανούλη! Ούτε η μαμά δεν με λέει έτσι.

Χρύσα: Καλά, παίξε τώρα με τις μπομπονιέρες κι άντε παράτα με.

Πάνος: Μα, γιατί γκρινιάζεις; Αφού θα είναι όλα τέλεια στην πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μας! Μα, να σε δω... Κατσούφιασε το ζαρκαδάκι μου;

Χρύσα: Ναι, Πάνο, κατσούφιασα.

Πάνος: Γιατί μου κάνεις μουτράκια τώρα; Ε;

Χρύσα: Επειδή μου έχεις κάνει τα νεύρα κορδέλες. Και σταμάτα να χαμογελάς!

Πάνος: Αχ, δεν μπορώ! Είμαι τόσο ενθουσιασμένος που... Δεν κρατιέμαι!

Χρύσα: Πάνο, ηρέμησε.

Πάνος: Να ηρεμήσω; Να ηρεμήσω; Έχεις ιδέα, κυρία μου, πόσα πράγματα πρέπει να κάνεις την ημέρα του γάμου;

Χρύσα: Φόνο.

Πάνος: Και μανικιούρ, και πεντικιούρ, και το μαλλί! Να γράφεις τα ονόματα των φιλενάδων σου στο παπούτσι... Και τη γραμματοσειρά! Πρέπει να διαλέξεις γραμματοσειρά. Αλλά μη μου αγχώνεσαι θα σ' τα έχω όλα κανονισμένα.

Χρύσα: Πάνο, εγώ δεν...

Πάνος: Δεν ακούω τίποτα! Πρέπει να κατενθουσιαστείς! (*Ηχος πόρτας*) Η μαμά με το νυφικό θα είναι!

Χρύσα: Τι πράγμα; Έχει η μάνα σου κλειδιά;

Πάνος: Και βέβαια έχει.

Μαμά: Ποπό! Τι ομορφιές είναι αυτές; Τι παλικάρι έχω εγώ!

Πάνος: Έλα τώρα, μαμά, τα παραλές.

Μαμά: Και τι ωραίο κουστούμι! Φτου φτου φτου! Η νύφη μας τι κάνει;

Πάνος: Έχει τρελαθεί με την ιδέα του γάμου.

Χρύσα: Με όλη τη σημασία της λέξεως.

Μαμά: Και πού να δει το νυφικό που της φέρνω!

Πάνος: Περίμενε! Μην το ανοίξεις! Δεν κάνει να το δω πριν την ημέρα του γάμου.

Χρύσα: Μην αγχώνεσαι. Δεν πρόκειται να το δεις έτσι κι αλλιώς γιατί δεν θα το βάλω.

Πάνος: Έλα, βρε Χρύσα μου, με κοψοχόλιασες.

Μαμά: Αχ, είσαι μια χωρατατζού εσύ. Άτιμο!

Πάνος: Λοιπόν, κλείνω τα μάτια μου να το βάλεις, εντάξει Χρύσα μου;

Χρύσα: Δεν πρόκειται να βάλω νυφικό, πάρτε το απόφαση!

Μαμά: Τι πράγμα;

Πάνος: Δεν θα βάλεις νυφικό; Θα 'μαι εγώ κύριος σωστός, του κουτιού, με το κουστουμάκι μου, τα πανάκριβα παπουτσάκια μου, τη γραβατούλα μου...

Χρύσα: Φόρα και το σώβρακό σου ανάποδα δεν με απασχολεί, εγώ πάντως μετά τη δουλειά θα έρθω.

Μαμά: Θα είναι ο ψηλορείτης μου σαν τα κρύα τα νερά κι εσύ θα έρθεις σαν παρακατιανή;

Πάνος: Κι εμένα δεν με σκέφτεσαι, εντάξει. Αλλά τα παρανυφάκια; Τι θα πουν τα παρανυφάκια, Χρύσα;

Χρύσα: Ποια παρανυφάκια;

Πάνος: Βρε, για τα παιδιά της κουμπάρας μας λέω.

Χρύσα: Κλείσαμε και κουμπάρα, δηλαδή!

Πάνος: Εμ, τι τώρα; Παιδιά είμαστε;

Μαμά: Βρε αγόρι μου, μήπως να το κανονίζαμε λίγο διαφορετικά αυτό με τα παρανυφάκια;

Χρύσα: Ναι! Μήπως να μην πάρουμε κανένα, λέω εγώ τώρα.

Μαμά: Σιωπή εσύ! Σουρλουλού! Απλώς λέω, Πάνο μου, να βάλουμε τα παιδιά της αδερφής σου για παρανυφάκια. Μην τρέχει και η κουμπάρα με τις ετοιμασίες.

Πάνος: Μα, δεν μπορώ, βρε μαμά. Αφού το έχω κανονίσει.

Μαμά: Και σου πάει η καρδιά να τ' αρνηθείς στη μανούλα;

Πάνος: Άντε, να σου κάνω το χατίρι.

Μαμά: Αχ! Τι γιο έχω εγώ! Φτου φτου φτου!

Χρύσα: Δηλαδή, για να καταλάβω, το παρανυφάκι δεν το γλιτώσαμε. Να μην ελπίζω.

Πάνος: Μα γίνεται γάμος χωρίς παρανυφάκια; Τόσοι άνθρωποι θα 'ρθουν. Τι θα πουν;

Χρύσα: Τι πράγμα; Δηλαδή για πόσα άτομα μιλάμε;

Πάνος: Γύρω στα 700 με 800...

Μαμά: Θα το δούμε βέβαια, μπορεί να βγουν και παραπάνω, ποτέ δεν ξέρεις.

Χρύσα: Έχετε τρελαθεί; Γιατί καλέσατε τόσο κόσμο;

Μαμά: Μα, μια φορά ντύνεται γαμπρός ο κανακάρης μας.

Πάνος: Σωστά. Πρέπει να μαζευτεί όλη η οικογένεια να με καμαρώσει.

Χρύσα: Ωραία, ντύσου τις Αλόκριες τότε και γύρνα τους δρόμους. Εγώ τι φταίω;

Πάνος: (Λυγμοί)

Μαμά: Αχ, άκαρδη γυναίκα! Πλήγωσες το σταυραετό μας!

Πάνος: Δεν πειράζει μαμά... Βαθιά μέσα μου το 'ξερα. Δεν θέλει να με παντρευτεί!

Μαμά: Τι λες, παιδί μου; Πού θα βρει τέτοιο παλικάρι έτσι όπως είναι το ξυλάγγουρο;

Χρύσα: Πάνο, τι λες σου σάλειψε τελείως;

Πάνος: Συνέχεια με υποτιμάς! Και το μόνο που κάνεις είναι να φέρνεις εμπόδια στην πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου.

Μαμά: Φτωχό μου παιδί! Να σου στίψω μια πορτοκαλαδίτσα;

Πάνος: Δεν θέλω πορτοκαλάδα! Να παντρευτώ θέλω!

Χρύσα: Βρε λύσσα κακιά.

Μαμά: Μην την ακούς καμάρι μου. Την ημέρα του γάμου να σκέφτεσαι και τίποτα άλλο. Την ημέρα του γάμου.

Πάνος: Εντάξει... *(Κλείνει τα μάτια)*

Μαμά: Για πες μας τώρα τι βλέπεις;

Πάνος: Λουλουδία... Κεριά... Κορδέλες! Και κόσμος! Πολύς κόσμος...

Μαμά: Πάνο; Καμάρι μου; Μας ακούς;

Χρύσα: Μπα... Θα χάθηκε στο πλήθος.

Πάνος: Χαρμόσυνοι ψαλμοί θ' ακούγονται στην εκκλησία...

Μαμά: Αχ, το παλικάρι μου έχει οίστρο!

Πάνος: Κι οι καλεσμένοι θα μας πετάνε ρύζι και θα φωνάζουν "Να ζήσετε! Να ζήσετε!"

Μαμά: Να ζήσετε, παλικάρι μου! Να ζήσετε!

Πάνος: Ευχαριστούμε μαμά!

Χρύσα: Το χαπάκι δεν το γλιτώνεις, όσο περνάει η ώρα χειροτερεύεις.

(Τσακωμός)

Μαμά: Μη μου τον εκνευρίζεις.

Χρύσα: Γιατί; Τι θα πάθει ο σκατόφλωρος;

Πάνος: Σσςς... Ακούστε τους παφλασμούς των κυμάτων! Παφ-παφ!

(x3)

Μαμά: Αχ, τι ρομαντικό που είναι το πουλάκι μου!

Χρύσα: Κανονίσατε και τη δεξίωση;

Μαμά: Βεβαίως! Σ' ένα εξαιρετικό εστιατόριο δίπλα στη θάλασσα.

Άντε, να το δεις κι εσύ.

Χρύσα: Να 'σαι καλά.

Πάνος: Και θα έχει φαγητό, γαρδουμπάκια και τούρτα! Μια υπέροχη πενταώροφη γαμήλια τούρτα!

Μαμά: Ό,τι θέλει ο πασάς μου! Όλα κι όλα δεν κάνουμε τσιγκουνιές στο γάμο σου.

Πάνος: Και μετά θα έχουμε χορό! Πολύ χορό! Τα κορμιά μας θα λικνίζονται ρυθμικά καθώς θα χορεύουμε "Ντάρι - ντάρι στο γιαλό

πετούν οι γλάροι, ντάρι-ντάρι να τα παίζαμε μακάρι”.

Χρύσα: Φτάνει! Δεν αντέχω άλλο! Το νιώθω με πάνει κρίση πανικού!

Πάνος: Μην ανησυχείς, Χρύσα μου, από τη συγκίνηση είναι. Πάμε μαζί “Ντά - ρι ντά - ρι...”

Χρύσα: Πάνο, άκουσε με προσεκτικά. Δεν θέλω να παντρευτώ!

Πάνος: Μα, γιατί; Αφού θα περάσουμε καταπληκτικά. Και ξέρεις γιατί; Γιατί πρέπει! Και θα πάμε και ταξίδι του μέλιτος.

Μαμά: Αχ, ναι! Στο Παρίσι! Και έχω πάρει και ένα καπελάκι υπέροχο. Ξέρεις είναι αυτό το σπιλ το παριζιάνικο, το ζαβουζε ντε κουντεπιεεε, τουλεεε παρτου παρφε.

Χρύσα: Κι αυτό το ξέρεις πια; Τίποτα δεν σου έχει ξεφύγει;

Πάνος: Θα είναι μαγεία Χρύσα μου! Σηκούάνας, Musee du Louvre, Versailles, Lido! Παντού θα σε πάω, παντού!

Μαμά: Αχ, αγόρι μου, και σ’ εκείνο το άλλο θέλω να πάμε, το... το... το Moulin Rouge!

Πάνος: Μα, αγάπη μου, τι έπαθες; Συγκινήθηκες;

Μαμά: Μμμμμμμ...

Χρύσα: Βασικά, απελτίστηκα.

Πάνος: Άχου το, μωρέ! Έλα, σκούπισε τα ματάκια σου.

Μαμά: Ναι, γρήγορα, όμως, να κάνουμε πρόβα και το νυφικό.

Χρύσα: Όχι, δεν θέλω! Θέλω να βάλω τις πυτζάμες μου.

Μαμά: Έλα τώρα, μην κάνεις τη δύσκολη. Αφού σου τα κανονίσαμε όλα τόσο ωραία.

Χρύσα: Σιγά μη σας ευχαριστήσω κι από πάνω. Όλα σκατά κι ανάποδα είναι! Όλα!

Πάνος: Όλα; Κι οι μπομπονιέρες; Το νυφικό; Τα παρανυφάκια; Και το κουστουμάκι μου;

Χρύσα: Γιατί κλαις πάλι, μου λες;

Πάνος: Γιατί δεν σου αρέσει το κουστουμάκι μου! Αυτό δεν είπες;

Χρύσα: Όχι!

Μαμά: Αυτό είπες. Μην τ’ αλλάζεις τώρα.

Χρύσα: Ε ρε, τρέλα!

Πάνος: Αλλά εγώ φταίω! Που το πήρα σε μαύρο για να ταιριάζει με το νυφικό σου, ενώ ήθελα να το πάρω σε blue-black!

Μαμά: Αχ, το χρυσούλι μου!

Χρύσα: Ό,τι και να ήταν, εγώ πάλι δεν θα σε παντρευόμουν!

Πάνος: Δεν θα με παντρευόσουν; Κι εγώ τότε θα γίνω πατέρας, Χρύσα;

Χρύσα: Θεεεε και παιδιά, δηλαδή;

Πάνος: Εννοείται! Η μαμά το είπε, όσο πιο γρήγορα τα εγγονάκια.

Χρύσα: Ναι, αλλά με όσα άκουσα, όχι γάμο, όχι παιδιά, ούτε μουσακά δεν κάνω μαζί σου! Πανούλη!

Μαμά: Τι πράγμα;

Πάνος: Πες μου την αλήθεια, Χρύσα, έστω κι αν είναι αργά.

Μαμά: Σπλάχνο μου, ψυχραιμία. Μαζί θα τα περάσουμε όλα.

Πάνος: Τι ήμουν για σένα; Ένα τρένο που απλά σε προσπέρασε; Ένα πλοίο της γραμμής που σάλπαρε μακριά σου; Ή ένας οδοστρωτήρας που ισοπέδωσε τα πάντα στη ζωή σου;

Μαμά: Φτου σου, παιδάκι μου! Είσαι και ποιητής!

Χρύσα: Αααα, δεν πρόκειται να συννενοηθούμε. Φεύγω!

Πάνος: Δηλαδή... Χωρίζουμε;

Χρύσα: Μάλιστα, χωρίζουμε!

Πάνος/Μαμά: Όοοοχι! *(Την αρπάζουν)*

Χρύσα: Αφήστε με να φύγω!

Πάνος: Δεν γίνεται! Έχω κλείσει την εκκλησία, τη δεξίωση! Έχω πάρει μπομπονιέρες, τις προσκλήσεις, το κουστουμάκι μου!

Χρύσα: Το κουστουμάκι σου να το βάλεις εκεί που ξέρεις, Πανούλη!

Μαμά: Σου έφερα το νυφικό, σου βρήκα και παρανυφάκια.

Χρύσα: Δεν μας χέζεις κι εσύ και τα παρανυφάκια!

Μαμά: Την ακούς;

Πάνος: Χρύσα! Ζήτα αμέσως συγγνώμη από τη μαμά!

Χρύσα: Όχι! Το είπα και το ξαναλέω! Δεν παντρεύομαι, ρε! Δεν παντρεύομαι!

Πάνος: Χρύσα, λογικέψου.

Μαμά: Μην ανησυχείς, αγόρι μου! Άσ' την πάνω μου! *(Κάθεται πάνω της.)* Δεν μπορεί να πάει πουθενά τώρα.

Χρύσα: Όοοοοοχι!

Πάνος: Με το μαλακό, μαμά!

Χρύσα: Βοήθειαααα!

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΤΕΧΝΗ **της Κατερίνας Βασιλειάδου**

Γραμματέας: Σοφία Διαμαντέα

Μαμά: Ναταλία Ντάσιου

Υπουργός: Κώστας Κοντολέων

Ο υπουργός δεν θέλει να ασχοληθεί με τίποτα άλλο εκτός από τη γλυπτική του, ενώ όλοι γύρω του τον πιέζουν να διαβάσει το μνημόνιο.

Γραμματέας: Αναδρομικές περικοπές από την 1^η Αυγούστου 2012 για τα ειδικά μισθολόγια. Καταργούνται από την 1^η Ιανουαρίου 2013 τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς σε όλο το Δημόσιο και τους ΟΤΑ. Θεσπίζεται ο θεσμός της υποχρεωτικής μετάταξης ή μεταφοράς προσωπικού, ενώ εισάγεται η διαθεσιμότητα... Κύριε Νίκο! Μ' ακούτε;

Νίκος: Τι;

Γραμματέας: Μ' ακούτε, λέω;

Νίκος: Όχι, δεν άκουγα. Τι είπες;

Γραμματέας: Κύριε Νίκο! Σας διαβάζω το μνημόνιο. Πρέπει να το ξέρετε μέχρι να έρθουν οι δημοσιογράφοι.

Νίκος: Τι μνημόνια και αηδίες μου λες; Εγώ είμαι σε αδιέξοδο εδώ.

Έχω ένα σχήμα χωρίς μορφή, μια μορφή χωρίς σχήμα. Του μιλάω και δεν μου αποκρίνεται. Αν δεν μου μιλήσει, πώς θα γεννηθεί;

Γραμματέας: Ε, όχι πάλι τα ίδια. Φέρτε το αυτό εδώ.

Νίκος: Μηρηρη! Μην τυχόν και το ακουμπήσεις, θα απολυθείς. Φύγε από τη μέση. Μου κρύβεις το φως. Πώς θα δημιουργήσω χωρίς φως; Ο καλλιτέχνης χρειάζεται δύο πράγματα για να δημιουργήσει, ηρεμία και φως. Φως και στην ψυχή και στο δωμάτιο. Φύγε, φύγε!

Γραμματέας: Μόνο που εδώ δεν είναι δωμάτιο, είναι το πολιτικό σας γραφείο.

Νίκος: Μην την ξαναπεις αυτή τη λέξη, με σκοτώνει, με ακινητοποιεί.

Γραμματέας: Ποια λέξη, το γραφείο;

Νίκος: Όχι, όχι αυτήν, την άλλη.

Γραμματέας: Το πολιτικό;

Νίκος: Αααααααα! Ναι, αυτήν! Σώπα, σώπα, με σκοτώνεις, με ρίχνεις στα τάρταρα. Φύγε!

Γραμματέας: Σας παρακαλώ, ηρεμήστε. Καταλαβαίνω ότι έχετε πολλά στο κεφάλι σας τώρα με το υπουργείο, αλλά...

Νίκος: Κάθε άλλο. Είμαι πιο ήρεμος από ποτέ. Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς.

Γραμματέας: Τέλος πάντων... τι θα γίνει με το μνημόνιο;

Νίκος: Άντε πάλι με το μνημόνιο!

Γραμματέας: Αν θέλετε, σας το διαβάζω εγώ ολόκληρο. Κύριε Νίκο, αυτά είναι σοβαρά πράγματα, δεν μπορείτε να τα παρατάτε για ένα χόμπι.

Νίκος: (Βουρκώνει) Χόμπι;

Γραμματέας: Ωχ! Συγγνώμη!

Νίκος: Εγώ δεν ήθελα να είναι μόνο ένα χόμπι. Είχα όνειρα και ταλέντο αλλά δεν με άφησαν. Η μαμά με έβαλε στη βουλή χωρίς να το θέλω.

Γραμματέας: Ναι, αλλά δείτε πού φτάσατε σήμερα.

Νίκος: Με εκβίασε ότι δεν θα ξανάβλεπα τα γλυπτά που είχα φτιάξει όταν ήμουν παιδάκι. Και όντως δεν τα είδα ξανά. Χάθηκαν μέσα σ' ένα βράδυ. Αχ, και να 'ξερα πού πήγαν.

Γραμματέας: Ελάτε, κύριε Νίκο μου, μη μου στενοχωριέστε. Δείτε την Ελλάδα σαν ένα έργο, το οποίο εσείς θα ξαναδημιουργήσετε από τα απομεινάρια του. *(Παύση)* Αλλιώς θα το πω στη μαμά σας.

Νίκος: *(Αγκαλιάζει τα γλυπτά του σαν να τα προστατεύει)* Όχι στη μαμά! Λυπήσου τα. Κινδυνεύουν.

Γραμματέας: Εντάξει, δεν θα το πω. Ας διαβάσουμε, όμως, τώρα. Λοιπόν, διαβάζω τα SOS, ακούστε προσεκτικά: Από 1/1/2013 η μηνιαία σύνταξη ή το άθροισμα των μηνιαίων συντάξεων άνω των 1.000 ευρώ από οποιαδήποτε αιτία μειώνονται ως εξής: Ποσό σύνταξης ή αθροίσματος άνω των...

Νίκος: Πάντα τόσο βαρετή ήσουν;

Γραμματέας: Κύριε Νίκο, φοβάμαι ότι δεν με παρακολουθείτε.

Νίκος: Κάνω ό,τι μπορώ.

Γραμματέας: Τι έλεγα τώρα;

Νίκος: Κάτι για συντάξεις άκουσα.

Γραμματέας: Αχ, δεν το πιστεύω...

Νίκος: Κοίτα τα! Δεν είναι πανέμορφα;

Γραμματέας: Και συνεχίζω: Ποσό σύνταξης, λοιπόν, ή αθροίσματος άνω των 1.000...

Νίκος: Το αγαπημένο μου είναι αυτό. Μετά από αυτό η γλυπτική δεν θα είναι ποτέ πια ίδια!

Γραμματέας: Έχει προγραμματιστεί πορεία το μεσημέρι για να μην ψηφιστεί το μνημόνιο. Οι απεργίες μας πνίγουν, η χώρα παραλύει, ο πρωθυπουργός είναι στις Βρυξέλλες και η Τρόικα περιμένει υπογραφές. Τι θα κάνουμε;

Νίκος: Φτάνει, τελειώσαμε, βαρέθηκα! Δεν με αφορά.

Γραμματέας: Τι;

Νίκος: Δεν με αφορά σου λέω. Νόμιζα ότι είχα ένα συνοδοιπόρο, νόμιζα ότι είχες καταλάβει τη πολυπλοκότητα του Νικόλαου, αλλά εσύ με κούρασες.

Γραμματέας: Αφού είπατε να σας το διαβάσω.

Νίκος: Έτσι είναι ο καλλιτέχνης, λέει και ξελέει *(Σπάει απότομα, πολύ υπερφίαλος)* Φύγε τώρα. Άσε με μόνο με τα μικρά μου.

Γραμματέας: Μα πρέπει να το υπογράψετε αύριο μετά την ψηφοφορία.

Νίκος: Δεν υπογράφω τίποτα. Πονάει το χέρι μου. Αν το τραυματίσω, πώς θα συνεχίσω αυτό το μισοτελειωμένο αριστούργημα;

Γραμματέας: Και τι θα γίνει, θα μείνει ανυπόγραφο;

Νίκος: Στέκεσαι κι εσύ σε κάτι λεπτομέρειες. Πάρε το στυλό, κάνε εκεί πέρα την υπογραφή μου και δώσ' το.

Γραμματέας: Εκτός απ' τη υπογραφή, πρέπει να μιλήσετε και στη βουλή πριν την ψηφοφορία. Τι θα πείτε, αν δεν έχετε ιδέα;

Νίκος: Τι θα πω μωρέ, τι θα πω; Θα πω αυτά που λένε όλοι, ότι είναι άδικα τα μέτρα αλλά αναγκαία, ότι θα πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, ότι δεν θα πληγούν άνεργοι και συνταξιούχοι, τα ξέρω αυτά.

Γραμματέας: Ρεζίλι θα γίνουμε.

Νίκος: Άντε, μη με καθυστερείς άλλο, φύγε να συνεχίσω.

Μαμά: Λάκη Νικολάκη μου, τι κάνεις...ααααα!

Νίκος: *(Αγκαλιάζει τα γλυπτά)* Μητέρα, δεν είναι αυτό που νομίζετε!

Μαμά: Αααα, υποτροπίασες; Δεν θα το αντέξω. Είχες πει θα το έκοβες. Πάλι από τις γκαλερί θα σε μαζεύω;

Γραμματέας: Εγώ έχω μια δουλειά.

Μαμά: Κάτσε εδώ εσύ, βρομότσουλο! Δε μου λες, τι σ' έχω εδώ μέσα; Να παριστάνεις την ωραία; Αφού το ξέρεις το πρόβλημά του.

Γραμματέας: Εγώ προσπάθησα.

Μαμά: Άσε μας σε παρακαλώ που προσπάθησες. *(Προς τον Νίκο)* Τι χάλια είναι αυτά, παιδί μου; Τρεις γενιές πολιτικών πεταμένες στα σκουπίδια. Μάζεψέ τα γρήγορα μην έρθει κανένας κι έχουμε κι άλλα μετά. *(Προς τη γραμματέα)* Έλα δω εσύ, πες μου πιο είναι το πρόγραμμα για αύριο, να διαβάσει μπας και σώσουμε την κατάσταση.

Γραμματέας: Έχουμε το μνημόνιο για αύριο.

Μαμά: Ολόκληρο;

Γραμματέας: Κανονικά ναι, αλλά θα συνεννοηθούμε με τους δημοσιογράφους. Θα ρωτήσουν συγκεκριμένα πράγματα, αυτό το ελέγχουμε. Το θέμα είναι τι θα πει στη βουλή την ώρα της ψηφοφορίας.

Μαμά: Λάκη, έλα δω. Καταλαβαίνεις ότι αύριο είναι η ψηφοφορία για το μνημόνιο; Τι θα πεις, παιδάκι μου;

Νίκος: Θα πω, θα πω...

Μαμά: Ευτυχώς που ήρθα. Δεν θα σε αφήσω να γίνεις η ντροπή της κυβέρνησης. Άσ' το κάτω αυτό! Οι άλλοι, δηλαδή, καλύτεροι είναι από σένα; Αλλά βέβαια! Εσύ δεν ακούς ποτέ κανέναν. *(Τον πιάνει απ' το αυτί)* Κάτσε και διάβαζε!

Νίκος: Δεν θέλω.

Μαμά: Λάκη είπα!

Νίκος: Αφήστε με.

Γραμματέας: Με το μαλακό πάρτε τον.

Μαμά: Σκασμός εσύ! Μην ανακατεύεσαι. Διάβαζε είπα!

Νίκος: Η μηνιαία σύνταξη ή το θρόισμα των...

Γραμματέας: Το άθροισμα!

Μαμά: Μην πετάγεσαι σαν την τσουτσού εσύ. Συνέχισε.

Νίκος: Το άθροισμα...

Μαμά: Ναι;

Νίκος: Το ά-θροι-σμα...

Μαμά: Το καταλάβαμε αυτό. Παρακάτω!

Νίκος: *(Δυγίζει)* Δεν μπορώ άλλο.

Μαμά: Χμ χμ χμ! Έτσι ήταν από μικρός. Δειλός και λάκης. Λάκης! *(Παύση)* Από μικρός δεν τα 'παιρνε τα γράμματα. Απ' το δημοτικό τον στέλναμε στα φροντιστήρια για να περνάει τις τάξεις. *(Σπρώχνει το κεφάλι του)* Αδύναμος χαρακτήρας, φοβισμένος. Άχρηστος. Αν δεν ήμουν εγώ... Πάω να πετάξω τα σκουπίδια του. Τι με κοιτάς; Βοήθα με.

Γραμματέας: Μήπως δεν είναι καλή ιδέα;

Νίκος: Και δεν είμαι ο Λάκης! Είμαι ο γλύπτης Νικόλαος!

Μαμά: Ορίστε;

Νίκος: Ε, ναι, λοιπόν! Για πρώτη φορά δεν σας φοβάμαι μητέρα. Θα το πω ξανά: είμαι ο γλύπτης Νικόλαος! Τα έργα μου θα δοξαστούν όπως ο Ερμής του Πραξιτέλη. Είτε σας αρέσει είτε όχι. Γιατί η αγάπη μου τους δίνει ζωντάνια και ομορφιά. Δείτε τα! Μοιάζουν να κινούνται. Νομίζεις ότι θα σου μιλήσουν. Αντιθέτως, οι φωνές σας τα κάνουν να μαραίνονται. Αλλοιώνουν την πρώτη τους ύλη, τον πηλό.

Μαμά: Αυτό το θεωρείς αριστούργημα;

Νίκος: Μην το αγγίζετε μητέρα. Η δυσπιστία σας μολύνει την αγνότητά του.

Μαμά: Πώς τολμάς να μου υψώνεις τον τόνο; Κάτσε και διάβασε το μνημόνιο και αύριο πήγαινε να το υπογράψεις, γιατί από γλύπτης θα γίνεις γλείφτης. Όσο γι' αυτά, θα πάνε να βρουνε τα άλλα που είχες φτιάξει όταν ήσουν μικρός.

Νίκος: Όστε το παραδέχεστε, λοιπόν! Εσείς τα εξαφανίσατε!

Μαμά: Έπρεπε να το κάνω. Δεν καταλαβαίνεις ότι χωρίς εμένα θα ήσουν ένα τίποτα; Λάκη, ε, λάκη!

Νίκος: Σταματήστε να με ταπεινώνετε, μητέρα.

Γραμματέας: Σας παρακαλώ, μην τον στεναχωρείτε άλλο. Δεν βλέπετε ότι γυαλίζει το μάτι του; Κύριε Νίκο μου, ελάτε εδώ. *(Τον αγκαλιάζει)*

Μαμά: *(Ειρωνικά)* Κακομοίρη!

Νίκος: Έχει δίκιο η μαμά. Κάποτε πρέπει να απαλλαγώ απ' τα φαντάσματα του παρελθόντος, γιατί αλλιώς θα είμαι για πάντα ένα τίποτα. Ένα σκουλήκι που σέρνεται στη λάσπη. Θα σας κάνω, λοιπόν, τη χάρη και θα το υπογράψω αύριο.

Μαμά: *(Ειρωνικά)* Μπα! Ξέρεις ποια είναι η υπογραφή σου;

Νίκος: Σταματήστε, μητέρα. Πρέπει να απαλλαγώ.

Μαμά: Δείξε, κοπέλα μου, στον άχρηστο την υπογραφή του, γιατί θα την κάνει λάθος.

Νίκος: Μητέρα... Θ' απαλλαγώ.

Μαμά: Καμαρώστε εμφάνιση το ρεζίλι του κοινοβουλίου!

Νίκος: Μην κάνετε ούτε βήμα, μητέρα.

Γραμματέας: Παναγία μου!

Μαμά: Τι είναι αυτό, Λάκη μου; Θα αλείφεις βούτυρο σε καμιά φέτα ψωμί;

Νίκος: Φύγετε μακριά τους.

Μαμά: Λάκη κακομοιράκη...

Νίκος: Πάψτε είπααα! *(Τη μαχαιρώνει)*

Γραμματέας: Μηρηρηρηρη!

Μαμά: Ααααααααα!

Νίκος: Απαλάχτηκα!

Γραμματέας: Τι κάνατε;

Νίκος: Έκανα αυτό που έπρεπε. Φεύγω, πάω μέσα.

Γραμματέας: Πού πάτε; Δεν θα το διαβάσετε;

Νίκος: Είπα θα το υπογράψω. Μην υπερβάλλουμε. Εξαφανίσου τώρα. Ο καλλιτέχνης θέλει να μείνει μόνος. Πάρε κι αυτό το πτώμα. Μου χαλάει την αισθητική.

ΟΥΓΚ!

της Μαρίας Περρή

Ερμής: Δημήτρης Βουτσής

Καιάδας: Κώστας Κοντολέων

Χορωδία : Αλίκη Ανδρειωμένου - Παναγιωτοπούλου, Αφροδίτη Γεωργίου, Σοφία Διαμαντέα

Δύο μέλη της Ε-ΚΚΚ (Ελληνική Κου-Κλουξ-Κλαν): ο Ερμής και ο Καιάδας (Ουγκ) Στημένοι πλάτη στο κοινό, έτοιμοι προς κατούρημα, ο Ερμής ελέγχει τον Καιάδα.

Ερμής: Πώς την έχεις;

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Είναι... αλφαδιασμένη ;

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Η τσάκιση, ρε!

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Κομπλέ;

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Το σώβρακο σου;

Καιάδας: Ουγκ...;

Ερμής: Είναι καλά σιδερωμένο σήμερα;

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Έτσι πρέπει.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: *(Με υπονοούμενο για επιμέλεια σώβρακου)* Μαμά;

Καιάδας: *(Αρνητικά)* Ουγκ.

Ερμής: Γυναίκα;

Καιάδας: *(Δείχνοντας τον εαυτό του)* Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: Μόνος σου;

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: ΧΡΥΣΟχέρη μου!

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

(Ο Ερμής, αφού τεντώνεται και σιάχνεται, σε στάση «Heil Hitler!» και με χτύπημα της μπότας του...)

Ερμής: Οφείλουμε να είμεθα πατριώται με έμπρακτη αφοσίωση στην πατρίδα Ελλάδα μας! Τη μάνα όλων!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Ο πρώτος άνθρωπος στη γη ήταν Έλλην! Οι παλαιότεροι σκελετοί που βρέθηκαν σε ανασκαφές είναι: ο Ουρανοπίθηκος ο Μακεδονικός, ο Αρχάνθρωπος της Τρίλλιας και ο Αρχάνθρωπος των Πετραλώνων από το 11.000.000 π.Χ. παρακαλώ!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Από την Ελλάδα μας ξεκίνησαν όλα! Ο πολιτισμός, οι τέχνες, τα γράμματα, οι αριθμοί!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Και η δημοκρατία.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Στην Ελλάδα αναπτύχθηκε η μηχανική, η ναυπηγική, η υδραυλική, η βαλλιστική, η πολιορκητική, η υδροδυναμική, η

μιταπελτική, τα μαθηματικά, η γεωγραφία, η αστρονομία, η ΦΕΤΑ, η ιατρική, η τραγωδία, η φιλοσοφία και η χύτρα ταχύτητας!

Ερμής: Το ήξερες ότι είχαμε χύτρες ταχύτητας από το 2.700 π.Χ.;

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: «Πύραυλος» είναι η ονομασία του αρχαίου Ελληνικού σκεύους και είναι η προδρομική μορφή της σημερινής χύτρας ταχύτητας, συμφώνησαν όλοι οι ειδικοί.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Μιλάμε για ασύλληπτες εφευρέσεις.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Τα ελικοειδή πλυντήρια του Λαυρίου, η ιπτάμενη μηχανή του Αρχύτα!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Η τεχνητή αγελάδα της Πασιφάης!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Ξέρεις πώς λεγόταν το πρώτο ρομπότ;

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: (Έπαρση) Τάλως!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Μοναδικοί εγκέφαλοι οι αρχαίοι μας.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Είμαστε η απαρχή των πάντων.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Ποια η σχέση της Παναγίας με τις θεές Ίσιδα και Δήμητρα; Εεεεε;

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Οι καλικάντζαροι είναι κλώνοι του θεού Πάνα.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: (Απαγγέλλει) «Του γυρισμού σαν έλθει η ώρα που το αρχέγονο μέλλον χαράσσει, ωσάν λυγμοί θα ακούγονται οι βροντές κι οι αστραπές.

Τα βουρκωμένα μάτια κάποιου πανάρχαιου Θεού που έχει λησμονηθεί...»

Καιάδας: Ουγκ...

Ερμής: (Έκσταση) Και οι θυσίες! Άαααααχ! Αυτές οι θυσίες!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Ήμασταν οι άρχοντες του κόσμου. Το άπαν σύμπαν.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Και... (Παντομίμα) τώρα μας πηδάνε Μακριά Γαϊδούρα.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: *(Βγάζει φύλλα εφημερίδας από το εσωτερικό του λευκού μανδύα του και διαβάζοντας παραληρεί - Κινητική αντιστοιχία)*
Αλλοδαπό κτήνος βιάζει γιαγιά στην Εύβοια. Αριστερή καθηγήτρια επιβάλλει στα παιδιά μας να γράφουν λέξεις στα Αλβανικά. Αλβανοί μαθητές εκβιάζουν Ελληνίδες μαθήτριες. Εμ, βέβαια! Το 75% των Αλβανών θέλουν τη «Μεγάλη Αλβανία». Οουουουουστ!

Καιάδας: Ου-Ου...Ου-γκ-σ... Ου-Ου...γκστ! *(Μούντζες)*

Ερμής: Μας λένε «Ρατσιστές». Πφφφ...

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Αλβανοτουρκοσποράκια στην Αθήνα σήκωσαν την Αλβανική ξεπουπουλιασμένη δικέφαλη κότα στην Ακρόπολη. Πακιστανοί κλέβουν, χουφτώνουν και βιάζουν τις γυναίκες μας. Αφγανοί φτύνουν τη σημαία μας. *(Έξαλλος)* ΕΑΛΩ Η ΕΛΛΑΣ! *(Στραπατσάρει το φύλλο εφημερίδας)*

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: *(Άλλο φύλλο)* Επιβάλλουν στα παιδιά μας, στα ελληνόπουλά μας, «Νέα γραμματική» για το σχολείο, το δημοτικό, με κατάργηση φωνηέντων, ισοπέδωση λέξεων και εννοιών. Για να μη γνωρίζει ο Έλληνας από πού κατάγεται *(Κατακρεουργεί το φύλλο εφημερίδας)* Απαιτείται τώρα επιστροφή των Αρχαίων Ελληνικών στα σχολεία μας!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Όχι άλλα greeklish! Όχι greeklish ρεεε!

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: *(Άλλα φύλλα-Ωρύεται)* Γαμώ τα ταλιμπανόσκυλα, γαμώωω!Σιχτίιιρ!

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: Καλός Τούρκος, ο νεκρός Τούρκος! *(Στραπατσάρει φύλλο εφημερίδας)*

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: Πας μη Έλλην, βάρβαρος! *(Κατακομματιάζει φύλλο εφημερίδας)*

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Όξω οι ξένοι απ' την Ελλάδα! *(Ταρακουνά τον Καιάδα)* Όξω το Τουρκικό προξενείο από τη Θράκη!

Καιάδας: Ουστ!

Ερμής: Πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας θα 'ναι!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Οι Μάγια ήταν Έλληνες. Ο Χέωφ ήταν Έλλην. Η Ατλαντίδα ήταν ελληνική γη.

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: *(Κατήχηση)* Όχι πια καράτε. Ζήτω η αρχαία ελληνορωμαϊκή πάλη!

Καιάδας: Ουγκ!

(Ερμής και Καιάδας κάνουν λαβή ελληνορωμαϊκής πάλης)

Ερμής: *(Γυαλίζει το μάτι του)* Με κανόνια και με τανκς, με σπαθιά και με κοντάρια, κι αν μας λείφουνε κι αυτά, με της γαίας τα λιθάρια.

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: Είμαστε γεράκια της θύελλας και ιπότες της καταιγίδας.

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: *(Εμπιστευτικά)* Κολλητάρι μας κάθε ένστολος. Κι οι παπάδες μαζί μας.

Καιάδας: Ουγκ! *(Σταυροκοπιέται ευλαβικά)*

Ερμής: *(Απαγγέλει)* Εμπρός! «Των κολασμένων η γενιά που πολεμά στο μελανέρυθρο όραμα των Νέων Δελφών το Λυκαυγές πασχίζοντας να φέρει της Νέας Ημέρας». New World Order!

Καιάδας: *(Αναστενάρια)* Ου-γκ...

Ερμής: *(Γροθιά στον αέρα)* Γη και αίμα!

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: *(Απαγγέλει)* «Τραγόμορφος επρόβαλλε του Μύθου νοσταλγός. Σατανικά υπέροχος, ο Μέγας Παν. Αυτός ο Αιώνιος Κυβερνήτης, ο Μέγας Παν!»

(Ο Καιάδας ψάχνει τριγύρω να βρει τον Πάνα)

Καιάδας: Ουγκ... Ουγκ...

Ερμής: Μπρρρρτττ!!! Κάτσε να σε χρίσω «Ιερό Πολεμιστή».

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Ορκίζομαι... Ορκίσου ρε! *(Ο Καιάδας κάθεται σε στάση χριστιανικού όρκου)* Ορκίζομαι να είμαι πιστός στο αίμα μου και τη γη μου, γιατί στο αίμα μου είναι η φυλή μου και στη γη μου είναι τα λείψανα των προγόνων μου.

Καιάδας: *(Με το χέρι υψωμένο σε όρκο)* Ουγκ!

Ερμής: *(Του διαβάζει όρκο)* Ορκίζομαι να είμαι πιστός στους αδερφούς μου με το ίδιο αίμα, γιατί τον αληθινό φίλο τον καταλαβαίνεις μόνο στη μάχη.

Καιάδας: *(Με το χέρι σε όρκο)* Ουγκ!

Ερμής: Η Αγέλη μας αντιστέκεται στους πολυάριθμους στρατούς των κατώτερων φυλών.

Καιάδας: Ουγκ!

Ερμής: Ο αδύναμος φοβάται τη μάχη, ο δυνατός ορμάει σ' αυτή.

Καιάδας: Ουγκ!

(Ο Ερμής κλείνει το βιβλίο και προτείνει το χέρι του στον Καιάδα. Ο Καιάδας φιλά το χέρι του Ερμή.)

Ερμής: Έτοιμος; Έχουμε πόλεμο.

Καιάδας: Ουγκ;

Ερμής: Δίκιο έχεις.

(Ο Ερμής ξεκαβαντζώνει δύο πιστόλια και δύο μαχαίρια, ένα για τον ίδιο και ένα για τον Καιάδα)

Καιάδας: *(Καμαρωτά)* Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: *(Προσταγή προς Καιάδα)* Μπρρρρτττ! (=Εγέρθου-του!)

Καιάδας: *(Δίνει παρουσία «Προσοχή» με όπλο)* Ουγκ!

Ερμής και Καιάδας στήνονται για το τελετουργικό πολεμικό χορευτικό άσμα.

(Χαρωπά τα δυο μου χέρια τα χτυπώ)

Ερμής:

Δυνατά μ' ένα ραβδί τον Αλβανό,

χαρωπά μαζί κι έναν Πακιστανό

μιας και είμαι ρατσιστής, ξέρω πάντα να χτυπώ δυνατά όλους τους μαύρους του Κονγκό.

Τη φυλή μου εγώ ποτέ δεν την ξεχνώ.

Ελλαδάρα μου κορώνα σε φορώ.

Και δεν θέλω να πατάνε τα ζαβά τους τα ποδάρια τα χορτάρια που 'χω σπείρει στο χωριό.

Δεν θ' αφήσω 'γω κανένα ζωντανό.

Ορκισμένους για να σπέρνω πανικό.

Θα τους σπάσω τα πλευρά, θα τους βγάλω τα μυαλά, θα τους δώσω να τα φάνε για χυλό.

Θα πονέσεις, θα φωνάξεις να χαρώ.

Θα πεθάνεις, μου το είπαν στα Ταρώ.

Θα σου φάω το καρύδι, γιατί μου 'σπασες τ' αρχίδι, μετανάστη θα στο βγάλω 'γω ξινό.

Επικά με την αρβύλα στο λαιμό,

χαρωπά μ' ένα μαχαίρι στο πλευρό,
μας και είμαι μερακλής ξέρω πάντα να πατώ το πιστόλι κεντρικά στον
κρόταφο.

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

Ερμής: Κι έτσι άπλυτος και λέτσος θα ταφείς.

«Πανηγύρι» εγώ θα πω στους συγγενείς.

Για να έρθουν κι άλλοι κόπροι, να γεμίσουνε οι βόθροι και να
σκάσουμε παράταξη κι εμείς.

Καιάδας: Ουγκ! Ουγκ!

(Ο Ερμής οπλίζει το πιστόλι του.)

Ερμής: *(Σύνθημα έναρξης πολέμου)* Ασαάεεεεεραααααααα!

(Μπουμ μπουμ!)

Καιάδας: Ουγκ;

ΔΑΧΤΥΛΟ ΣΤΗ ΣΟΥΠΙΑ του Γιάννη Κεντρωτά

Κυρία: Ναταλία Ντάσιου

Κόρη: Αλεξάνδρα Βλάχου

Πράκτορας: Γιώργος Χριστιανός

Εαβιέ: Χρήστος Καρλαύτης

*Ο τρομοκράτης σηκώνεται από το τραπέζι του και βάζει το δάχτυλό του
λίγα χιλιοστά πάνω από τη σούπα της κυρίας.*

Εαβιέ: Μην κουνηθεί κανείς!

Κυρία: Βοήθεια! Η σούπα μου!

Εαβιέ: Αν δω την παραμικρή κίνηση θα βουτήξω όχι ένα, αλλά όλα
μου τα δάχτυλα!

Κυρία: *(Τρόμος)* Αχ, δεν είναι αλήθεια αυτό που μου συμβαίνει.

Εαβιέ: Σκασμός είπα!

Κυρία: Τι σου έχω κάνει άνθρωπέ μου; Γιατί μου το κάνεις αυτό; Σου
έχω κάνει κάτι;

Εαβιέ: Ναι, μου έχεις κάνει. Όλοι μου έχετε κάνει.

Κόρη: Μην τον τσιτώνεις άλλο, μαμά. Δεν βλέπεις ότι είναι
οργισμένος και όμορφος;

Κυρία: Εσύ να μη μιλάς.

Ξαβιέ: Κανείς να μη μιλάει, όλοι ησυχία. Σσος! Ακούτε; Ακούτε τα παιδάκια που κλαίνε στην Αφρική; Στη Συρία; Στο Αφγανιστάν;
(*Παύση*)

Κυρία: Δεν ακούω τίποτα.

Κόρη: (*Φλερτ*) Εγώ τα ακούω. Ειδικά αυτά της Συρίας. Είναι και πιο κοντά.

Ξαβιέ: Εκατομμύρια παιδάκια σε ολόκληρο τον πλανήτη αυτήν τη στιγμή που μιλάμε είναι νηστικά.

Κυρία: Αχ, σταματήστε να μιλάτε για φανταστικά πεινασμένα παιδάκια. Τώρα μιλάμε για κάτι αληθινό, τη σούπα μου.

Ξαβιέ: Τα παιδάκια δεν είναι φανταστικά.

Κυρία: Αν ήταν εδώ είμαι σίγουρη ότι θα αποδοκίμαζαν αυτό που κάνετε.

Ξαβιέ: Ο πολιτισμός σας μολύνει το νερό τους, τις πρώτες ύλες τους.

Κυρία: Το τρουφόλαδο είναι από την Πίνδο και το εστραγκόν από τα Δωδεκαχώρια. Η σούπα μου δεν έχει μολύνει κανένα από τα παιδάκια σου. Πάρε τα δάχτυλά σου, σε παρακαλώ.

Πράκτορας: Αυτά τα δάχτυλα είναι βαμμένα με σούπα.

Κυρία: Ποιος είσαι εσύ; Γιατί κινείσαι; Είπα να μην κουνηθεί κανείς!

Πράκτορας: Ηρέμησε. Μυστικές Υπηρεσίες.

Ξαβιέ: Μην πλησιάζεις!

Κυρία: Μην τον εκνευρίζετε και εσείς.

Κόρη: Ναι, μην τον ερεθίζετε και εσείς, τολμηρέ και γλυκούλη πράκτορα.

Πράκτορας: Δεν θέλω να πάθει κανείς τίποτα. Κυρίως αυτή η βελουτέ.

Ξαβιέ: Τότε βγάλε το όπλο σου από τη θήκη του και πέταξέ το στο πάτωμα. Να βλέπω τα χέρια σου!

Πράκτορας: Πρόσεχε με αυτήν τη σούπα. Το χέρι σου τρέμει. Θα κάνεις κάτι που θα το μετανιώνεις για όλη σου τη ζωή.

Ξαβιέ: Η ζωή μου εμένα τελειώνει σήμερα. Εδώ. Μαζί με αυτήν τη σούπα.

Κόρη: Τι ρομαντικό!

Κυρία: Εσύ να σκάσεις! Μα ποιος είναι; Εξηγήστε μου τι συμβαίνει.

Πράκτορας: Το όνομά του είναι Ξαβιέ. Ξαβιέ Πεντρόσα.

Κόρη: Αχ, Σκανδιναβός!

Ξαβιέ: Πώς γνωρίζεις το όνομά μου; Μίλα! (*Απειλεί με το δάχτυλο*)

Κόρη: (*Οργισμένη*) Μήπως γνωρίζεις και το τηλέφωνό του; Μίλα!

Πράκτορας: Γνωρίζουμε τα πάντα. Ο πατέρας σου ήταν από τη Βασκονία και η μητέρα σου από την Άρτα. Πέθαναν και οι δύο το '76

στην ταβέρνα “Του Γιαννούλη” στα Βλάχικα της Βάρης. Σε παρακολουθούμε εδώ και χρόνια.

Κυρία: Πείτε του να πάρει το δάχτυλό του από τη σουπιά μου. Δεν αντέχω άλλο! Η καρδιά μου πάει να σπάσει.

Πράκτορας: Δεν πρόκειται να με ακούσει. Ο Ξαβιέ Πεντρόσα είναι ένας επαγγελματίας.

Κυρία: Τι επαγγελματίας;

Πράκτορας: Επαγγελματίας τρομοκράτης.

Κυρία: Αχ!

Κόρη: *(Με θαυμασμό)* Ακτιβιστής!

Πράκτορας: Είναι μέλος της εξτρεμιστικής ομάδας “Δάχτυλο στη σουπιά”.

Ξαβιέ: Τι άλλο γνωρίζεις;

Πράκτορας: Όταν πέθαναν οι γονείς σου, σε ανέλαβε η οργάνωση. Σε υιοθέτησαν, σε μεγάλωσαν σαν πρίγκιπα. Δεν σου έλειψε ποτέ τίποτα.

Ξαβιέ: Μου έλειψε ο πατέρας μου! Θ’ αντάλλαζα τα πάντα για να τον φέρω πίσω.

Κόρη: Εγώ! Εγώ θα σ’ τον φέρω πίσω!

Ξαβιέ: Έχει πεθάνει.

Κόρη: Αχ, κακομοιρουλίني μου...

Πράκτορας: Σ’ έστειλαν να σπουδάσεις στο Λονδίνο. Πήρες πτυχίο Ιατρικής με τον δεύτερο καλύτερο βαθμό στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Ιατρική. Τι ειρωνεία...

Ξαβιέ: Τι να κάνει κάποιος την υγεία, όταν δεν είναι ελεύθερος.

Κόρη: Αχ, αυτό θα μπορούσε να είναι στίχος του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα.

Κυρία: Σύλβια, σταμάτα να θαυμάζεις τον τρομοκράτη.

Κόρη: Άσε με, ρε μαμά!

Πράκτορας: Εκεί έκανες ψεύτικες φιλίες με παιδιά εφοπλιστών, βιομηχάνων.

Κόρη: Ο αδερφός του μπαμπά είναι εφοπλιστής!

Ξαβιέ: Μισώ τους εφοπλιστές. Είναι όλοι...

Κόρη: Σταμάτα, μ’ έπεισες! Και εγώ τους μισώ.

Κυρία: Σύλβια, σταμάτα να φλερτάρεις με τον άνθρωπο που απειλεί τη σουπιά μου!

Πράκτορας: Μελέτησες από μέσα τον τρόπο που λειτουργεί η υψηλή κοινωνία.

Ξαβιέ: Ήταν όλοι ψεύτικοι. Μια σαπίλα καμουφλαρισμένη με ακριβά αρώματα.

Πράκτορας: Όμως, όταν γύρισες πίσω στην Αθήνα, αυτές οι παρέες είχαν πρόσβαση στα καλύτερα εστιατόρια. Δείπνησες μαζί τους στο Γκάλαξι, στη Χύτρα, στη Σπονδή! Σου άνοιξαν πόρτες.

Ξαβιέ: Δεν είχα συνειδητοποιήσει ποτέ ότι μια τόσο μικρή μερίδα φαγητού μπορεί να κρύβει μέσα της τόσο ταξικό δηλητήριο.

Πράκτορας: Γνωρίστηκες με όλους τους γκουρμέ της Αθήνας. Κέρδισες την εκτίμησή τους με τις γνώσεις σου.

Ξαβιέ: Ένωθα σαν ποντικός εγκλωβισμένος μέσα σε ένα λάκκο γεμάτο βασιλικές κόμπρες.

Κόρη: Τι γενναίος που είστε! Πρέπει να ήταν πολύ επικίνδυνο με όλα αυτά τα φίδια.

Πράκτορας: Ήταν μεταφορά δεσποινίς.

Κόρη: Αχ! Εν κινήσει θα ήταν ακόμα πιο επικίνδυνο.

Πράκτορας: Την περασμένη Τετάρτη, όμως, τόσα χρόνια υπομονής, τόσα χρόνια σκληρής και μεθοδικής δουλειάς απέδωσαν. Σε κάλεσε ο Σεφ Γκατιέν εδώ, στο πριβέ του εστιατόριου. Και ήξερες πολύ καλά ότι για να καλέσει κάποιον ο σεφ Γκατιέν έχει παρακολουθήσει στενά όλη την γαστρονομική του διαδρομή. Δούλεψες σκληρά και απέκτησες πρόσβαση στην πιο πολύτιμη σούπα του κόσμου.

Ξαβιέ: *(Κοιτάει την σούπα με δέος)* Η βελουτέ με τρουφόλαδο και εστραγκόν.

Πράκτορας: Ξέρεις πόση δύναμη κρύβει αυτή η σούπα. Αν βουτήξεις το δάχτυλό σου και την καταστρέψεις, γνωρίζεις τις συνέπειες.

Ξαβιέ: Δεν με ενδιαφέρει. Όλοι έχουμε έρθει σ' αυτόν τον κόσμο για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Και ο δικός μου βρίσκεται εδώ, σ' αυτό το εστιατόριο, λίγα χιλιοστά κάτω από το δάχτυλό μου.

Κόρη: Και λίγους πόντους πιο αριστερά.

Κυρία: Σύλβια! Δεν καταλαβαίνεις τι σημαίνει αυτή η σούπα για τη μητέρα σου;

Κόρη: Όχι.

Κυρία: Αυτή η σούπα...

Ξαβιέ: Σκασμός! Αλλιώς το βουτάω!

Πράκτορας: Σκέψου το καλά! Αν διαλέξεις αυτόν τον δρόμο, δεν θα υπάρξει γυρισμός. Θυμήσου τον αρχηγό σου. Θυμήσου... τον Αλέξη Βαλάντη!

Ξαβιέ: Εσείς; Εσείς ήσασταν πίσω από το μακελειό του Βαρούλκου;

Κόρη: *(Αγωνία)* Τι έγινε; Τι έγινε στο Βαρούλκο; Πείτε μου!

Πράκτορας: Είχαμε πληροφορίες ότι ο Βαλάντης θα έβαζε το δάχτυλό του σε μια βελουτέ ψαρόσουπα με καρότο και γλυκιά πιπερόριζα.

Κυρία: Έλαθε κάτι κακό η σούπα;

Πράκτορας: Όχι. Βλέπετε, τη βραδιά εκείνη στο Βαρούλκο είχε μουσικοχορευτικό show. Έτσι, 2 πράκτορές μας εκμεταλλεύτηκαν την περίπτωση, μεταμφιέστηκαν σε αδίστακτες μπαλαρίνες και αντικατέστησαν την σούπα με υδροχλωρικό οξύ.

Ξαβιέ: Δεν νιώθει το δάχτυλό του. Το κάψιμο έχει φτάσει μέχρι το κόκκαλο. Σκέφτεται να δώσει τέλος στη ζωή του. Τον καταστρέψατε αλλά σήμερα θα εκδικηθώ και για αυτόν! *(Κάνει απειλητική κίνηση)*

Κυρία: Βοήθεια!

Πράκτορας: Μη! Ποια είναι τα αιτήματά σου;

Ξαβιέ: Δεν έχω αιτήματα!

Πράκτορας: Το κράτος είναι πρόθυμο να σου δώσει ό,τι ζητήσεις!

Ξαβιέ: Δεν θέλω καμία συνδιαλλαγή με το διεφθαρμένο κράτος σας.

Πράκτορας: Ξαβιέ, σταμάτα!

Κόρη: Μη σταματάς, Ξαβιέ. Εγώ είμαι μαζί σου!

Κυρία: Εσύ να σκάσεις!

Ξαβιέ: Μην μιλάτε! Ο χρόνος του πολιτισμένου κόσμου σας τελειώνει. Τικ τακ, τικ τακ.

Κυρία: Αχ, θα λιποθυμήσω!

Ξαβιέ: Τρία!

Πράκτορας: Ξαβιέ, λογικέψου!

Ξαβιέ: Δύο!

Πράκτορας: Μην το κάνεις, για το Θεό!

Ξαβιέ: Πού είναι ο Θεός σας τώρα που τον χρειάζεστε; Ένα...

Πράκτορας: Σταμάτα! Κέρδισες.

Ξαβιέ: Κέρδισα; Στον πόλεμο δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι.

Κόρη: Πόση αλήθεια κρύβουν τα λόγια σου, Ξαβιέ.

Πράκτορας: Ό,τι και να μας ζητήσεις θα σ' το δώσουμε. Πάρε το δάχτυλό σου από αυτήν την εξαιρετική σούπα.

Ξαβιέ: *(Χαμογελάει πονηρά)* Ό,τι και να ζητήσω; Πρόσεχε τι λες. Αυτό που θα σας ζητήσω δεν μπορείτε να το κάνετε. Κανείς δεν μπορεί να το κάνει.

Πράκτορας: Δοκίμασέ μας.

Ξαβιέ: *(Ένταση)* Κανείς δεν μπορεί να φτάσει τόσο μακριά. Όλοι έχουν τα όριά τους.

Πράκτορας: *(Ένταση)* Είπα θα κάνουμε τα πάντα!

Ξαβιέ: Ωραία. Ανοίξτε αυτήν την τσάντα.

(Σπρώχνει την τσάντα. Όλοι αντιδρούν σαν να είναι βόμβα. Τρομάζουν.)

Πράκτορας: Μα, αυτή είναι γεμάτη τετράδια. Στυλό.

Ξαβιέ: Με κάθε αγορά ενός τετραδίου ή στυλό, αξίας τριών ευρώ προσφέρουμε το ένα ευρώ στα παιδάκια του Τρίτου Κόσμου. Με ένα

τετράδιο ή στυλό εξασφαλίζουμε την φαρμακευτική τους κάλυψη για τρεις εβδομάδες.

(Τα πιάνει στα χέρια του ο πράκτορας. Παύση)

Πράκτορας: Ξαβιέ, σύνελθε. Αυτά είναι άσχημα, κακής ποιότητας τετράδια. Τα στυλό είναι ξεραμένα. Θέλουν σάλιωμα για να γράφουν. Ξέρεις τι μας ζητάς;

Ξαβιέ: Σας ζητάω να τα αγοράσετε. Όλα. Ολόκληρη την τσάντα. Με μετρητά!

Πράκτορας: Είναι τα χειρότερα τετράδια που έχω δει στη ζωή μου.

Ξαβιέ: Τα σχέδια είναι ζωγραφισμένα από τα ίδια τα παιδάκια.

Πρόσεχε πώς μιλάς!

Πράκτορας: Δεν μπορώ να το κάνω.

Ξαβιέ: Τότε θα βουτήξω το δάχτυλό μου...

Πράκτορας: Σταμάτα! Μπορώ να σου δώσω ένα εκατομμύριο ευρώ.

Ξαβιέ: Τα τετράδια!

Πράκτορας: Δύο εκατομμύρια.

Ξαβιέ: Τα τετράδια!

Πράκτορας: Τρία εκατομμύρια και ένα ελικόπτερο για να φύγεις ανενόχλητος από τη χώρα.

Ξαβιέ: Δεν θέλω τα λεφτά σας. Αυτά τα βρόμικα λεφτά που έχετε μαζέψει με ατιμία από τους φτωχούς πολίτες. Δεν ζητάω ελεημοσύνη. Τετράδια πουλάω.

Πράκτορας: Αν η κυβέρνηση ξοδέψει έστω και ένα ευρώ σε αυτά τα κακοφτιαγμένα τετράδια, ο κόσμος θα εξεγερθεί. Οι δημοσιογράφοι θα μας κάνουν κόσκινο. Θα μας ξεσκίσουν σαν σκυλιά!

Ξαβιέ: Τότε δεν μπορώ να κάνω αλλιώς. Ήρθε η ώρα να συναντήσω το πεπρωμένο μου. Αααα! *(Κραυγή πολέμου)*

Κυρία: Μη! Θ' αγοράσω εγώ τα τετράδια!

Πράκτορας: Πώς;

Κυρία: Θα τ' αγοράσω όλα εγώ. Μη βουτηξείς το δάχτυλό σου.

Ξαβιέ: Είσαι σίγουρη;

Κυρία: Ναι.

Ξαβιέ: Ολόκληρη η τσάντα κοστίζει είκοσι τρία ευρώ συν ΦΠΑ. Θα έφτανες τόσο μακριά για μια σούπα;

Κυρία: Θα έκανα τα πάντα γι' αυτήν τη σούπα.

Ξαβιέ: Τα παιδάκια στην Αφρική θα σ' ευγνωμονούν γι' αυτό που πας να κάνεις.

Κυρία: Χέστηκα για τα παιδάκια. Δεν το κάνω γι' αυτά. Το κάνω για τη σούπα.

Πράκτορας: Κυρία μου, λογικευτείτε. Αξίζει αυτή η σούπα τόση ασχήμια; Τόση κακοτεχνία;

Κυρία: Όλη μου τη ζωή την έχω ζήσει με έναν μοναδικό σκοπό, να γευτώ αυτήν εδώ τη σούπα.

Πράκτορας: Δεν σας κατηγορώ.

Κυρία: Μεγάλωσα του Ρέντη σε ένα δωάρι στη Χρυσοστόμου Σμύρνης πίσω από τα ΚΕΠ. Ο πατέρας μου πούλαγε χλωρίνη στο δρόμο με το τρίκυκλό του. Η μητέρα μου; Μεγάλωσε εμένα και τα 8 αδέρφια μου σαν να ήμασταν παιδιά της.

Πράκτορας: Δεν ήσασταν;

Κυρία: Ήμασταν.

Πράκτορας: Έχω μεγαλώσει και εγώ με τη βιολογική μου μητέρα. Μπορώ να σας καταλάβω.

Κυρία: Η μόνη σούπα που είχα γευτεί ήταν τραχανάς. Μια τίμια, φτωχική σούπα. Άκουγα, όμως, κάθε μέρα τις φίλες μου στο σχολείο να μιλάνε για κοτόσουπες, για τοματόσουπες, για κακαβιά. Τότε, μικρό κορίτσι ακόμα, έβαλα έναν τρελό σκοπό στη ζωή μου, να γευτώ την πιο ακριβή σούπα του κόσμου.

Πράκτορας: Είχα και εγώ ένα τρελό όνειρο. Να χορέψω μπαλέτο μπροστά σε ζωντανό κοινό. Ο πατέρας μου, όμως, με έγραψε ποδόσφαιρο στον Αστέρα Εξαρχείων και οι γάμπες μου σκλήρυναν απότομα. Τα άλλα αγόρια έπαιζαν μπάλα πολλά χρόνια οι γάμπες τους ήταν ήδη σκληρές, δεν μπορούσα να διακριθώ! Έτσι, όχι μόνο δεν χόρεψα ποτέ αλλά απογοήτευσα και τον πατέρα μου. Και ήμουν μόνο τριαντατεσσάρων χρονών.

Κυρία: Έκανα πράγματα που θα ντρέπομαι για όλη μου τη ζωή. Παντρεύτηκα έναν πλούσιο άντρα. Ήταν άσχημος και αγενής. Το αριστερό του πόδι ήταν μεγαλύτερο από το δεξί και φορούσε τακουνάκι. Και... και δεν έβαζε ποτέ κοντίσιονερ στα μαλλιά του. Η ζωή μαζί του ήταν μία κόλαση. Δεν τον αγάπησα ποτέ.

Κόρη: Μαμά, τι λες;

Κυρία: Αλήθεια είναι, Σύλβια. Τον μπαμπά σου δεν τον αγάπησα ποτέ. Ούτε εσένα αγαπάω. *(Με στόμφο)* Κανέναν άνθρωπο δεν αγαπάω. Μόνο... μόνο αυτήν τη σούπα αγαπάω. *(Παράνοια)* Και δεν θ' αφήσω κανέναν να την πειράξει, ακούτε; Κανέναν!

Ξαβιέ: Αν δώσεις είκοσι τρία ευρώ συν ΦΠΑ γι' αυτήν τη γραφική ύλη, σου υπόσχομαι ότι η σούπα σου δεν θα πάθει τίποτα, βασανισμένη γυναίκα!

(Αγωνία, η κυρία ψάχνει το πορτοφόλι της, η ένταση μεγαλώνει, ο Ξαβιέ απειλεί.)

Κυρία: *(Ξεσπάει)* Έχω πεννητάριο.

Ξαβιέ: *(Με ένταση)* Έχω ρέστα ακριβώς.

Πράκτορας: *(Με ένταση)* Ας κρατήσουμε όλοι την ψυχραιμία μας!

(Γίνεται η συναλλαγή προσεκτικά σαν να αλλάζουν λεφτά για ναρκωτικά.)

Ξαβιέ: Η απόδειξή σας. Μετράει και για το Ε9.

Κυρία: Τώρα φύγε! Θέλω ν' απολαύσω τη σούπα μου. Κοντεύει να κρυώσει.

(Αρχίζει να τρώει, αφοσιωμένη. Δεν ασχολείται με τίποτα άλλο.)

Ξαβιέ: Φεύγω αλλά... θα πάρω και την κόρη σου μαζί μου.

Κόρη: Αχ, τέλεια!

Πράκτορας: Άσε κάτω το κορίτσι!

Κόρη: Μη μ' αφήσεις, Ξαβιέ.

Ξαβιέ: Μόλις βγω στο δρόμο, οι ελεύθεροι σκοπευτές θα με κάνουν σουρωτήρι. Θα την πάρω όμηρο.

Πράκτορας: Δεν υπάρχει κανείς εκεί έξω. Άφησε το κορίτσι!

Κόρη: Εσύ τι πρόβλημα έχεις;

Ξαβιέ: Αν δεν πάρω το κορίτσι, θα πάρω μαζί μου τη σούπα!

Κυρία: Αχ, όχι πάλι!

Ξαβιέ: Λοιπόν, το κορίτσι ή τη σούπα;

Πράκτορας-Κυρία: Το κορίτσι, το κορίτσι!

Ξαβιέ: Το ελικόπτερο. Ανέβα!

Πράκτορας: Αυτήν τη φορά μπορεί να τη γλιτώσες, αλλά δεν θα είσαι πάντα τόσο τυχερός.

Ξαβιέ: Αντίο, πράκτορα!

Πράκτορας: Θα είμαι και στο επόμενο εστιατόριο που θα επιχειρήσεις να πουλήσεις τα άθλια τετράδιά σου. Και ίσως τότε να μη σταθείς το ίδιο τυχερός. Ακούς, Ξαβιέ Πεντρόσα; Ακούς; Στο επανιδείν!

(Φεύγουν)

Πράκτορας: Είναι καλή;

Κυρία: Ναι.

ΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΕΙ ΝΑ ΠΙΝΕΙ...

της Μυρτώς Ελευθερίου

Καπετάνιος: Χρίστος Καρλαύτης

Ναύτης : Κώστας Κοντολέων

Ναύτης Β: Ντόρα Μουσχουντή

Κόρη: Αλίκη Ανδρειωμένου-Παναγιωτοπούλου

Πλήρωμα: Αλεξάνδρα Βλάχου, Δημήτρης Βουτσής, Αφροδίτη

Γεωργίου, Σοφία Διαμαντέα, Ναταλία Ντάσιου, Γιώργος Χριστιανός

Ο πλοίαρχος μιλάει με ενθουσιασμό στο πλήρωμα του. Ένας ναύτης, όμως, δεν είναι και τόσο συνεργάσιμος...

Καπετάνιος: Μαζί για την πρόοδο! Μαζί για την ανάπτυξη! Γιατί μόνο με την ομαδική προσπάθεια θα πάμε μπροστά. Ευτυχώς που σας λυπήθηκε ο θεός και σας έστειλε εμένα να σας οδηγώ, να σας δείξω το δρόμο των προγόνων μας, των αρχαίων ημών προγόνων που είχαν ως ιδανικά τη διάκριση και την αριστεία! «Βίον αιρείσθαι τον άριστον». Το ξέρετε αυτό; Αλλά πού να το ξέρετε. Αν είχατε και εσείς αυτά τα πρότυπα δεν θα πέφταμε ποτέ στην κρίση. Αλλά καθόσασταν και κοπροσκυλιάζατε και ιδού τα αποτελέσματα!

Ναύτης Β: Τρομάρα μας, θέλαμε και μεγαλεία και να τα αποτελέσματα, την καταστρέψαμε την οικονομία.

Καπετάνιος: Τώρα, βασιστείτε πάνω μου. Σας λείπει και η γνώση και η εμπειρία αλλά πάνω απ' όλα η όρεξη για δουλειά. Παιδιά μου αγαΐρευτα με έχετε ανάγκη και θα σας συμπαρασταθώ. Θα σας εμπνεύσω όραμα. Αν δεν σας βοηθήσουμε και εμείς οι άξιοι, θα τα κάνετε πάλι σαν τα μούτρα σας.

(Προς το ναύτη) Εσύ τι κάθεσαι και κοιτάς τεμπελόσκυλο;

Ναύτης: Εγώ; Τι έκανα πάλι;

Ναύτης Β: Τι πάλι, ρε λουφαδόρε! Αυτός καπετάνιε όλο λουφαρεί. Από πριν τον είδαμε ότι φέρνει εμπόδια σε όλους μας!

Καπετάνιος: Ναι, εσύ! Αχχχχ! Δεν έχετε όραμα και κυρίως δεν έχετε μάθει να δουλεύετε. Τρεις είναι οι λέξεις που πρέπει να επαναλαμβάνετε διαρκώς, δουλειά, δουλειά, δουλειά!

Ναύτης Β: Καλά τα λέει το αφεντικό, πώς αλλιώς θα τα καταφέρουμε; Δουλειά, δουλειά, δουλειά!

Καπετάνιος: Τα αγαθά κόποις κτώνται.

Ναύτης Β: Κόποις, κόποις, κόποις! Πες τα καπετάνιε. Πες τα να τα ακούει ο αγαΐρευτος.

Καπετάνιος: Με τους κόπους όλων μας και την τεχνογνωσία που απλόχερα θα σας μεταλαμπαδεύσω θα κάνουμε θαύματα.

Ναύτης Β: Θα θριαμβεύσουμε! Πετάει η ομάδα!

Καπετάνιος: Είστε, βέβαια, λίγο άψητοι, αλλά τώρα που έχετε εμένα, μη φοβάστε τίποτα.

Ναύτης Β: Ε, και οι άψητοι που θα πάει, θα ψηθούν.

Καπετάνιος: Αλλά προσοχή, ε; Τα ζωνάρια πρέπει να είναι δεμένα σφιχτά, όχι όπως μέχρι τώρα.

Ναύτης Β: Σφιχτά μόνο; Ανάσα δεν θα πάρουμε!

Καπετάνιος: Έτσι σας θέλω. Πάμε τώρα όλοι μαζί το τραγουδάκι μας.

Τραγούδι πληρώματος (ρυθμός: Ήταν ένα μικρό καράβι)

Στου Χατζηκώστα το καράβι (x2)
τρέχουμε όλοι για δουλειά. (x2)
Για την ανάπτυξη θυσιές (x2)
κάνουμε όλοι με χαρά. (x2)
Στις εντολές του καπετάνιου (x2)
βαράνε όλοι προσοχή (x2)
κι αν κάποιος μας λιποθυμήσει, (x2)
στο μπαλαούρο θα βρεθεί. (x2)
Ο Παναγιώτης Χατζηκώστας (x2)
μας δέρνει όλους τακτικά (x2)
και όλοι οι αντιρρησίες (x2)
θα μαστιγώνονται στυγνά. (x2)

Καπετάνιος: Ατιμούλικά! Βλέπω μπαίνετε στο νόημα σιγά σιγά. Έτσι μπράβο!

Ναύτης: Καπετάνιο, θα κάνουμε κανένα διάλειμμα για φαγητό;

Καπετάνιος: Μπα; Πεινάσαμε; Τι θες να σου φέρω; Λίγο χαβιάρι μήπως;

Ναύτης Β: Όχι, όχι αφεντικό, τι να πεινάσουμε; (Απευθυνόμενοι προς τον άλλον) Δούλευε, ρε ! Δούλευε, ρε κοπρόσκυλο!

Καπετάνιος: Καλά στα λένε! Μπράβο, παιδιά μου, θα πάτε μπροστά, βλέπω προοδεύετε. Θα σας κάνω εγώ από άχρηστους... φυσέκια!

Ναύτης: Τι, και δε θα φάμε;

Ναύτης Β: Εσύ τι θες, ρε; Θα φάμε όποτε τελειώσουμε. Θα φάμε σε 3 μέρες.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΦΑΓΗΤΟΥ (ρυθμός: Σ' ένα παλόρο μέσα)

Θα φάμε σε 3 μέρες (x3)
δουλεύετε παιδιά.
Το φαγητό ας λείπει (x3)
προέχει η δουλειά,
γιατί, άμα φουσκώσεις, (x3)
αργούνε τα κουπιά.
Η μαύρη πείνα κόβει
εμάς κάθε στιγμή,
μα κάθε που πεινάμε
κάνουμ' υπομονή.

Καπετάνιος: Δεν τρώμε βέβαια. Ορίστε μας! Εγώ έχω αφήσει τις διακοπές μου στην άκρη για σας διευθύνω και εσύ το νου σου στο φαΐ.

Ναύτης Β: Μη συγχύζεσαι αφεντικό μας και μας πάθεις τίποτα. Βούλωσ' το, ρε κοπρόσκυλο!

Ναύτης: Εσύ γιατί τρως αφεντικό;

Καπετάνιος: Πώς; Ρωτάς τέτοιο πράγμα; Από την αρχή μου μπήκες στο μάτι. Δεν πιστεύω να 'σαι κομμούνι! Γιατί κάτι τέτοια τα λένε οι χαραμοφάηδες, οι άχρηστοι, οι τεμπελχανάδες!

Ναύτης: Δηλαδή, ούτε να πληρωθούμε πρόκειται;

Καπετάνιος: Αυτό ήταν! Ε, τώρα βεβαιώθηκα. Είσαι σίγουρα κομμουνιστής! Αχ, αχ! Το στομάχι μου, έφαγα και δεν μπορώ να συγχυστώ, θα σκάσω. Αχμέτ, φέρε μου μια σόδα.

Ακούστε όλοι! Τον επόμενο που θα ρωτήσει κάτι παρόμοιο θα τον πετάξω εγώ ο ίδιος στη θάλασσα. Θα βάλω τάξη εγώ σε όλα!

Ναύτης Β: Μην τον ακούς καπετάνιο! Δεν θέλουμε λεφτά! Εδώ δουλεύουμε για το καλό όλων!

Καπετάνιος: Ποιος δεν το έχει καταλάβει αυτό;

Ναύτης Β: Αυτός! Πέταξέ τον, καπετάνιε, όλο αντιρρήσεις φέρνει. Μην τον λυπάσαι. Δώσ' του να καταλάβει.

Καπετάνιος: Θα 'ρθει κι η σειρά του. Ένα κιχ να βγάλει ακόμα, θα πω στον Αχμέτ να τον μαστιγώσει.

Ναύτης Β: Έτσι σε θέλουμε, καπετάνιε! Κάτι τέτοιοι λουφαδόροι ρίζανε τη χώρα μας έξω.

Καπετάνιος: Κάτι τέτοιοι βέβαια. Γι' αυτό θα τιμωρούνται παραδειγματικά. Κι εσείς το ξέρω ότι με θέλετε έτσι σκληρό. Τα θέλει ο κώλος σας!

(Μπαίνει η κόρη του.)

Κόρη: Daddy, τι έπαθε η Τζένη και κλαίει όλη μέρα σήμερα;

Καπετάνιος: Θέλει ντε και καλά να πάμε διακοπές.

Κόρη: Χριστός και Παναγία! Με τόση δουλειά που έχουμε; Και ποιος θα τα διευθύνει αυτά τα ζώα;

Καπετάνιος: Ε, αυτό της είπα και εγώ. Πώς θα πάει μπροστά αυτός ο τόπος;

Κόρη: Η Τζένη δεν έχει ιδέα πόσο δύσκολο είναι να διευθύνεις το εργατικό δυναμικό. Είναι επιστήμη. Δεν είναι παίξε γέλασε. Πάντως, Daddy μου, μη συγχύζεσαι και μου πάθεις τίποτα.

Καπετάνιος: Έχεις δίκιο, παιδί μου. Αχ, θα με πεθάνουν και ποιος θα τους διευθύνει μετά; Αλλά δεν βλέπεις τι γίνεται εδώ; Εγώ φωνάζω, κουράζομαι, δίνω την ψυχή μου, και ο άλλος σκέφτεται το φαΐ.

Ναύτης Β: Καπετάνιο, ρίχ' τον στη θάλασσα να ξεμπερδεύουμε. Μας έχει ζαλίσει τόση ώρα.

Καπετάνιος: Μη χαζεύετε εσείς! Τραβάτε κουπί, τραβάτε! Μαζί για την ανάπτυξη!

Ναύτης Β: (Με όρεξη) Μάλιστα, μάλιστα!

Καπετάνιος: Τους βλέπεις; Ευκαιρία ψάχνουν να χαζέψουν. Αν δεν ήμουν και εγώ να τους τραβάω τα γκέμα...

Κόρη: Μην το συζητάς, μπαμπάκα μου. Θα φοφούσαν από την πείνα, τίποτα δεν θα μπορούσαν να κάνουν χωρίς εμάς. Κτήνη! Daddy, και εγώ προχθές άκουσα κάτι φοβερό. Ταράχτηκα πολύ.

Καπετάνιος: Πες μου, παιδί μου.

Κόρη: Α, ναι! Προχθές, όπως καθόμουν στο Baraonda με τον Αλεξ μού είπε ότι έχουν ξεσηκωθεί στη δουλειά του και, daddy, ζητάνε να πληρωθούνε!

Ναύτης Β: Ακούστε, παιδιά, θράσος! Σηκωθήκανε τα πόδια να χτυπήσουν το κεφάλι. Πρωτάκουστα πράγματα.

Καπετάνιος: Γι' αυτό παιδάκι μου φτάσαμε ως εδώ. Δε σε φτάνει κύριος που έχεις την ευκαιρία να δουλεύεις και να συμβάλλεις ενεργά στην ανάπτυξη.

Κόρη: Μήπως και ξέρουν τι θα πει ανάπτυξη; Ο νους τους είναι όλη μέρα στη λούφα.

Καπετάνιος: Ε, μα γι' αυτό, παιδί μου, πέσαμε έξω!

Κόρη: Ακριβώς, daddy. Έχει παραγίνει το κακό τους πια! Μα, να βγάζουν γλώσσα σε μας; Σε μας που τους δίνουμε ψωμί να φάνε; Πώς μου το έλεγες αυτό το ωραίο τις προάλλες; Ο ευεργετηθέντος;

Καπετάνιος: Ποιο έλεγα; Α, ναι! Ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος.

Κόρη: Ναι, daddy, αυτό! Αχαριστία. Αχαριστία και θράσος να σου λένε ότι δεν μπορούν να ζήσουν. Εγώ ξέρω ότι "Where there's a will, there's a way". Να βρουν να τα βγάλουν πέρα. Δεν υπάρχει δεν μπορώ. Υπάρχει δεν θέλω.

Καπετάνιος: Και εν πάση περιπτώσει, στα ναυαρχίδια μου και εμένα αν ζήσουν ή δεν ζήσουν!

Ναύτης: Ε, βέβαια. Έχεις τα κορόιδα από κάτω και είσαι ήσυχος.

Πλήρωμα: Ποια κορόιδα; Τι λέει ρε αυτός;

Ναύτης: Εσάς τα κορόιδα! Κι εσύ, ρε έξυπνε, που τα ξέρεις όλα τι κάθεται από πάνω μας σαν το Χάρο; Έχεις ξεκοιλιαστεί στο φαί τόση ώρα και μας κάνεις και κήρυγμα από πάνω. Δουλειά, δουλειά, δουλειά και έχει πιαστεί ο κώλος σου να κάθεται!

Καπετάνιος: Ε, πάει αυτό ήταν! Αχμέτ!

Πλήρωμα: Αφεντικό, άσ' το πάνω μας. Παιδιά! Αρκετά χασομερήσαμε. Βάλτε ένα χεράκι να τον πετάξουμε στη θάλασσα να ξεβρομίσει ο τόπος. Άι στο διάολο πια! Μας έπρηξε! Πάνω του!

(Τον αποχαιρετούν τραγουδώντας το κανιβαλικό τραγούδι.)

ΚΑΝΙΒΑΛΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Εις τον αφρό της θάλασσας)

Εις τον αφρό εις τον αφρό της θάλασσας

ο άχρηστος ο άχρηστος κοιμάται.

Παρακαλώ σας, κύματα, στον πάτο να τον πάτε. (x2)

Φιρί φιρί το πήγαινε,

το πλήρωμα ξεσήκωνε.

Τη μια να φας, τη μια να πιεις,

τώρα στον πάτο θα βρεθείς.

ΟΥΣΤ!

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας :

Μυρίζει μπαρουντί, θέατρο «104 Κέντρο Λόγου και Τέχνης», 2012

Η μπαλάντα ενός ευαίσθητου δήμιου, «Θέατρο του Ήλιου» & «Ioannina Street Theater Festival», 2011-2012

Τέρας ηθικής, θέατρο «Ελεύθερη έκφραση», 2011

Οι ΑΣΤΟΥΡΘΟΙ και οι 11 μανιασμένες ρέγγες, θέατρο «Κάτω από τη γέφυρα», 2010

7 μονόπρακτα για το φτάρνισμα, θέατρο «104 Κέντρο Λόγου και Τέχνης», 2009

7 μονόπρακτα και ούτε ένας γάμος, θέατρο «Αργώ», 2008

Λυοιστράτη, θέατρο «Altera Pars», 2007

Μια κασέλα στρεϊντσια και Ντα Πόντε, η τελευταία φάρσα, θέατρο «Φούρνος», 2006